

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1995 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 1ο • ΦΥΛΛΟ 17ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ διάστημα είδαμε κάποιες τυχαίες "επιτυχίες" της ΕΛ.ΑΣ να διαφημίζονται και να παίρνουν μπράβο και ζήτω από διάφορους χειραγωγικούς και διαμεσολαβητικούς μηχανισμούς που έχουν οριστεί εκπρόσωποι είτε της "κοινής γνώμης" είτε της κοινωνίας συνολικότερα. Κι αμέσως μετά βλέπουμε την ΕΛ.ΑΣ να πρωταγωνιστεί στο εμπόριο λευκής σαρκός και σε οικονομικά σκάνδαλα. Βέβαια στην πρώτη περίπτωση τις επιτυχίες τις χρεώνεται το σύνολο της ΕΛ.ΑΣ, ενώ στη δεύτερη, που εκεί πραγματικά η Ελληνική Αστυνομία παράγει έργο, την χρεώνονται κάποια πρόσωπα που "καμία σχέση δεν έχουν με το πνεύμα και τους σκοπούς της αστυνομίας". Μέσα σ' αυτή την "αντίφαση" κινείται πάντα η αστυνομία.

Δεκαετίες τώρα η ελληνική αστυνομία και ο μπάτσι δεν τύχαιναν της εκτίμησης της κοινωνίας. Ήταν πάντα στο στόχαστρο της σαν κάτι ξένο από αυτήν και ενάντια στα συμφέροντά της. Είναι ένα σώμα πραιτοριανών που τις επιβάλλεται θεσμοθετημένα ή όχι.

Τα τελευταία χρόνια και κυρίως μετά το '85 με την ενοποίηση των σωμάτων ασφάλειας στην ενιαία ΕΛ.ΑΣ γίνεται μια συστηματική προπαγάνδα ώστε η αστυνομία να καταστεί μια αξιόπιστη υπηρεσία στις "υπηρεσίες του πολίτη". Θα θυμάστε τα αυτοκόλλητα της αστυνομίας "η Ελληνική αστυνομία πάντα στο πλευρό σας", ή τα διαφημιστικά σποτ στον "Αντένα", γύρω στο '90.

Η αστυνομία, μέσα στις νέες κοινωνικές συνθήκες, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη καλείται να παίξει έναν αναβαθμισμένο ρόλο με πρωταρχική σημασία για τα συμφέ-

ροντα και τις επιλογές του κράτους και του κεφαλαίου. Η προσπάθεια κοινωνικής της καταξίωσης ήταν το πρώτο βήμα.

Από 'κει και μετά ακολούθησε και ακολουθεί έναν εγκληματικό (όσον

αφορά τις κοινωνικές διεκδικήσεις και αγώνες) δρόμο. Τόσο τα πρώτα δειλά βήματα αναδιάρθρωσής της (MAT - MEA - EKAM) όσο και η σύνδεσή της με διεθνή αστυνομικά κέντρα και υπηρεσίες καταδεικνύουν

το νέο ρόλο της.

Σήμερα πια, δεν είναι καθόλου τυχαίο πως το υπουργείο Δημόσιας Τάξης έχει πετύχει την μεγαλύτερη δυνατή πορεία αναδιάρθρωσης, εκσυγχρονισμού και έχει δημιουργηθεί η αναγκαία θεσμική και υλικοτεχνική υποδομή από οποιαδήποτε άλλη κρατική υπηρεσία. Η συμμετοχή της στην TREVΙ, η σύνδεσή της με την EUROPOL και η επικείμενη επικύρωση της Συνθήκης Σένγκεν, υπόσχονται το εφιαλτικό μας μέλλον.

Από 'κει και πέρα μια σειρά διμερών επαφών με αστυνομίες και υπηρεσίες μπλέκουν τον ιστό της καταστολής. Επαφή και συνεργασία με τους Αμερικάνους, ανταλλαγή "απόψεων και εκτιμήσεων" με την Μοσάντ (την πιο εγκληματική υπηρεσία του κόσμου) και την αναγκασία σ' αυτές τις περιπτώσεις παροχή υλικοτεχνικής βοήθειας, αλλά και οι επαφές "άλλου τύπου" με Συρία, Ιράν, Ρωσία, Ρουμανία αλλά και Τουρκία συνθέτουν το σημερινό πλαίσιο των κινήσεών της.

Η διεθνοποίηση του κεφαλαίου, έχει σαν συνέπεια τη διεθνοποίηση της καταστολής και από εκεί και πέρα την αναγκαιότητα διεθνοποίησης των κοινωνικών αντιστάσεων και αγώνων (πρόσφατο παράδειγμα οι Ζαπατίστας). Αυτό για την αστυνομία σημαίνει και μια σειρά άλλων υπηρεσιών που πρέπει να δημιουργηθούν ή έχουν δημιουργηθεί ακριβώς για να αντεπεξέλθει στις νέες συνθήκες, στο εσωτερικό της χώρας.

Έτσι τα τελευταία χρόνια, κύρια μετά το '90, νέες υπηρεσίες και τμήματα έχουν δημιουργηθεί. Ξεκινώντας κατ' αρχήν με την Δημοτική Αστυνομία (που είναι ζήτημα χρόνου η οπλοφορία τους και οι νέες αρμο-

διότητές τους) και πηγαίνοντας στην αναδιάρθρωση των ΜΑΤ, όπου μας προέκυψαν οι γνωστοί "χακίδες", έχουμε μετά τη δημιουργία των ΜΕΑ Λιμενικού, την Οικονομική Αστυνομία, τα πολυδύναμα αστυνομικά τμήματα και αισίως την θεσμοθέτηση των γνωστών μπλόκων (που γίνονται υπηρεσία, ως Τμήματα Ειδικών Αστυνομικών Ελέγχων).

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τη σημασία των άλλων υπηρεσιών της ΕΛ.ΑΣ (κάθε άλλο μάλιστα) ή τις διάφορες διακηρύξεις της. Θυμάστε το 170 (το τηλέφωνο καρφωμάτων); ή το πρόσφατο, η αμοιβή ενός εκατομμυρίου σ' όσους βοηθούν αποτελεσματικά το έργο της;

Θα σταθούμε λίγο στο νέο αυτό τμήμα αφού όλοι το γνωρίζουμε και πολύ περισσότερο θα το "ζήσουμε", μια και για την περιφέρεια της Αθήνας θα υπάρχουν 154 μπλόκα!!! Η πειραματική τους εμφάνιση τον περασμένο χειμώνα στην Αθήνα και του κινδύνους που υπήρχαν, έχει έγκαιρα επισημανθεί από το "ΑΛΦΑ" στα πρώτα του τεύχη.

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΕΙΣΒΑΛΟΝΤΑΣ, ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΟΝΤΑΣ, ΠΡΟΒΟΚΑΡΟΝΤΑΣ

ΜΙΑ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΗ επιχείρηση καταστολής εναντίον των αναρχικών βρίσκεται σε εξέλιξη τις τελευταίες μέρες από την Ασφάλεια. Εισβολές σε σπίτια συντρόφων, παρακολούθησεις, απειλές, ανακρίσεις, απόπειρες εκφοβισμού, σηματοδοτούν ένα εκρηκτικό κλίμα. Από τη σύλληψη του συντρόφου Σπύρου Δαπέργολα στις 10 Ιούνη, μέχρι σήμερα, οι μπάτσοι έχουν εισβάλλει σε δέκα σπίτια συντρόφων -ανάμεσα τους και σε δύο μέλη της συντακτικής ομάδας του "ΑΛΦΑ". Παρόλο που τα ευρήματά τους ήταν ανύπαρκτα -μόνο ένα σπρέι δακρυγόνου για το οποίο κι ένας αναρχικός καταδικάστηκε σε 4 μήνες φυλακή για οπλοκατοχή (!!!)- είναι πολύ πιθανό οι εισβολές σε σπίτια συντρόφων να συνεχιστούν. Το ίδιο και οι εμφανείς παρακολουθήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη. Οι τρομοκράτες νομίζουν ότι τρομοκρατούν...

Κάποια πρώτα -πρόχειρα- συμπεράσματα μπορούν ήδη να εξαχθούν, καθώς γίνεται εμφανής η τυχασιότητα μέσα από την οποία δρα και η Ασφάλεια. Για μια ακόμη φορά οι μπάτσοι έχουν την ελπίδα ότι ψάχνοντας στα τυφλά, θα κατορθώσουν ν' αποκαλύψουν "ευρήματα" και να στοιχει-

οθετήσουν "σχέσεις". Σχέσεις με την "τρομοκρατία", σχέσεις με το οργανωμένο έγκλημα, σχέσεις με ότι για τους αρρωστημένους εγκεφάλους της Ασφάλειας αποτελεί καθημερινή πρακτική και νομίζουν ότι τα 'κάνουν και άλλοι.. Πάντως, ας μη νομίζει κανείς ότι η Ασφάλεια έχει κάτι προσωπικό με τους αναρχικούς. Απλά, αφού αποκαλύφθηκε ότι στήνουν τρομοκρατικές οργανώσεις-μαϊμούδες για να παίρνουν στις τσέπες τους τις επιδοτήσεις του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης και τους χλάσε η σούπα, αφού το εμπόριο λευκής σαρκός για πορνεία δεν πάει καλά, κάτι πρέπει να κάνουν. Δεδομένου ότι η μόνη σχέση των αναρχικών με την "τρομοκρατία" και το οργανωμένο έγκλημα είναι η καταγγελία της τρομοκρατίας και του διαρκούς εγκλήματος που ασκεί το κράτος πάνω στην κοινωνία, το μόνο αποτέλεσμα που θα έχει αυτή η ιστορία θα είναι η διόγκωση της χαρτούρας που έχει στα χέρια της Ασφάλεια. Η εταιρία Οικολογίας και Ανακύκλωσης θα έχει πολύ δουλειά...

Υπάρχει ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα που συνδέει όλες τις εισβολές. Γίνονται σιωπηλά, χωρίς ν' ανακοινώνονται στα ΜΜΕ. Τι ν' ανακοι-

νώσουν εξάλλου: "Σε σπίτια γνωστών αναρχικών βρέθηκαν και κατασχέθηκαν προκυρήξεις για τον Οδυσσέα Καμπούρη"; Τελικά, πουθενά δεν υπάρχει ανακοίνωση των μπάτσων που ν' αναφέρει "έρευνες σε σπίτια αναρχικών" -όπως κάνουν παλιότερα. Στους δε συντρόφους αναφέρεται ότι η έρευνα στο σπίτι τους γίνεται "ύστερα από ανώνυμο τηλεφώνημα που δέχτηκαν". Οι παρακολουθήσεις δηλαδή πριν, γίνονταν και αυτές ύστερα από "ανώνυμο τηλεφώνημα";

Μετά τις έρευνες και αφού οι μπαξέτσοι συλλέξουν ότι διακέτα Η/Υ ή προκύρηξη βρουν, ακολουθεί ανάκριση στην Ασφάλεια, επίδειξη φωτογραφιών συντρόφων, πούλημα τσαμπουκά κλπ. Είναι στοιχειώδες ότι αφού η ανάκριση είναι παράνομη -δεδομένου ότι για να γίνει, πρέπει ν' ανοιχτεί δικογραφία και ν' απαγγελθούν κατηγορίες- δεν πρέπει ν' απαντάμε σε καμία ερώτηση, πέρα από το όνομά μας, τον τόπο κατοικίας και το επάγγελμα. Είναι εξίσου στοιχειώδες ότι απαιτούμε να μας εξηγήσουν με βάση ποια διαδικασία και λόγο μας συνέλαβαν, ν' απαιτούμε να επικοινωνήσουμε με το δικηγόρο μας, να μην γρά-

Συνέχεια στη σελίδα 4

NATO

Η Διεθνής της τρομοκρατίας

Προσοχή! Προσοχή! Οι τρομοκράτες του NATO μας έχουν στο στόχαστρο.

Σελ. 2

YRE

Γράμμα από μέλη που αποχώρησαν

Όλα όσα θέλατε να μάθετε για την YRE και φοβόσασταν να ρωτήσετε

Σελ. 3

ΙΣΡΑΗΛ

Και αν αποτύχουν οι συνομιλίες...

...υπάρχουν πάντα τα πυρηνικά. Έτσι και αλλιώς η ειρήνη τους ήταν πάντα μια άλλη λέξη για τον πόλεμό τους...

Σελ. 6

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΕΚΤΟΡΑΣ

★ **Ενιαίο τροτσκιστικό-ζηνοβιεφικό** κέντρο κατήγγειλε το 1935 ο Ιωσήφ, "ενιαίο γραφειοκρατικό κέντρο" καταγγέλλει ο πατριώτης Χαραλαμπίδης. Από τους μπολσεβίκους στο ΠΑΣΟΚ και εκείνη η θεωρία περί ιστορίας και φάρσας δείχνει να επιβιώνει.

★ Και μια και λέμε για τον Ιωσήφ πρέπει να θυμηθούμε πως εκτός από δικτάτορας ήταν και διάσημος ληστής κάτι που τα ορφανά του προτιμούν να μην θυμούνται... Οφίτσια (και γκουλάγκ) κόποις κτώνται "σύ-τροφοι" του ΝΑΡ... Από τις καρέκλες...

★ Αλήθεια εκείνο το "ανα-τρεπτικό κίνημα της νεολαίας" θα συμμετέχει και ο Μολάλης;

★ Και ξαφνικά όλοι ανακάλυψαν τη διαφθορά της αστυνομίας. Το παν στα ΜΜΕ είναι να μπορείς να "πέφτεις από τα σύννεφα" χωρίς να χωρίς να παθαίνεις καμιά γρατζουνιά...

★ Ενώ το Δημόσιος τάξης χαρακτήρισε τα συμβάντα "μεμονωμένα περιστατικά..." Συμφωνούμε. Εμείς ανέκαθεν λέγαμε ότι για ΚΑΘΕ μπάτσο υπάρχει τουλάχιστον ένα "μεμονωμένο περιστατικό"...

★ Αλήθεια όπως ποιος ενδιαφέρεται για όλα εκείνα τα κορίτσια που πουλιούνται κι αγοράζονται στο σκλαβοπάζαρο των μπάτσων; Ποιος μίλησε ποτέ για την γυναικεία πτέρυγα στον 7ο όροφο της Γενικής (κρατητήρια) όπου κάθε βράδυ την επισκεπτόνται οι μπάτσοι - φυλάκες για κανένα "τσιμπουκάκι" ή "γαμησάκι" και μετά περφηφάνεούνται (αρκετά μεγαλόφωνα οφείλω να ομολογήσω) για τα "κατορθώματά" τους;

★ Όποιος διάβασε το νέο σχέδιο νόμου για τους τοξικομανείς που παρανομούν, μπορεί εύκολα να καταλάβει το ουσιαστικό του νόημα: ΟΜΗΡΙΑ. (αλλά γι αυτό το θέμα θα επανέλθουμε).

★ Μεθόδευση του προέδρου της ΓΣΣΕ Πρωτόπαπα καταγγέλλει ο υπουργός εργασίας Σκουλαρίκης. Αλήθεια, τι πιο φυσιολογικό για έναν αυτοκόλακα να ραδιουργεί εναντίον του σταβλάρχη. Long live the Kingdom...

★ Σκότωσαν εν ψυχρώ Ρουμάνο κρατούμενο που προσπάθησε να δραπετεύσει μέσα από το Τζάνειο Νοσοκομείο. Οι αστυνομικοί τον κατέδιωξαν πυροβολώντας τον 3 φορές πισόπλατα. Το θράσος του ενός έφτασε στο να πει ότι υελικά δεν κατάλαβε και πολύ καλά τι έγινε. Δυστυχώς καταλαβαίνουμε εμείς.

★ Την τελωνειακή ένωση της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση ζητάει ο Σιράκ για να γλιτώσει -λέει- από τον ισλαμικό κίνδυνο. Πρόσεξε Σιράκ, γιατί μεγαλώνει η μύτη σου.

ΝΑΤΟ: Η Διεθνής της τρομοκρατίας

Προς όλους - Προς όλους

Το Ν.Α.Τ.Ο. αποτελεί αυτή τη στιγμή τη μεγαλύτερη διεθνή στρατοκρατική συμμορία του πλανήτη. Δημιουργήθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κάτω απ' την κηδεμονία των ΗΠΑ για να υπερασπίσει τα συμφέροντα των μεγάλων Δυτικών καπιταλιστών κέντρων. Απ' όπου πέρασε δεν άφησε πίσω του παρά αίμα, καταστροφές κι ερείπια. Τράνο και τραγικό παράδειγμα του παρόντος, το θέατρο πολέμου που στήθηκε στη Βοσνία και του οποίου τις πιο δραματικές σκηνές ίσως να μην έχουμε ακόμα δει. Η εγκληματική ΝΑΤΟϊκή συμμορία, αυτή η πραγματική Διεθνής των τρομοκρατών, αποδείχτηκε πιο ανθεκτική απ' την αντίστοιχη σοσιαλιστική με εξίσου εγκληματική, το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, λόγω της καλύτερης και πιο ευέλικτης πολιτικής -οικονομικής διάρθρωσης της καπιταλιστικής Δύσης απέναντι στην καθυστερημένη σε αρκετούς τομείς σοσιαλιστικής Ανατολής. Έτσι το Ν.Α.Τ.Ο. πήρε την αποκλειστικότητα σε επίπεδο στρατιωτικών συνασπισμών, να στήνει πολέμους και μακελέματα για τα κέρδη των Αφεντικών, όπως επίσης και να επιβλέπει σε ρόλο παγκόσμιου χωροφύλακα του ξετύλιγματος του Νεοταξικού σκηνικού που για όλους εμάς τους εξουσιαζόμενους μόνο εφιαλτικό μπορεί να είναι.

Μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και συνακόλουθα όλων των κομμουνιστικών καθεστώτων της Αν. Ευρώπης δημιουργήθηκε μια κατάσταση γενικής αστάθειας. Τα εξουσιαστικά-στρατοκρατικά γεράκια έσπευσαν άμεσα ν' αρπάξουν ότι μπορούσαν και να εκμεταλλευτούν τις καινούργιες συνθήκες. Οι Αμερικάνοι και οι σύμμαχοί τους μπόρεσαν να κερδίσουν το μεγάλο κόλπο της μοιρασιάς. Αυτό όμως προϋπόθετε κάτι: την αναδιοργάνωση και τη χάραξη της νέας στρατηγικής της συνεργασίας τους δηλαδή του Ν.Α.Τ.Ο. Η σύνοδος των υπουργών εξωτερικών των κρατών μελών της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας, στο Λονδίνο, το Δεκέμβριο του '92, ήταν μια πράξη στην παραπάνω διαδικασία. Οι αποφάσεις που πάρθηκαν τότε ήταν σημαντικές και μεταξύ αυτών περιλαμβάνονταν, μέσα στα πλαίσια της ανασυγκρότησης της Νότιας Πτέρυγας, η ίδρυση στην Ελλάδα, δύο Στρατηγικών (χερσαίο στον Τύρναβο και αεροπορικό στο Αρχηγείο Τακτικής Αεροπορίας της Λάρισας) και η συγκρότηση μιας Πολυεθνικής Μεραρχίας (Δύναμη Ταχείας Ανάπτυξης - ΜΝΔ) στη Θεσσαλία. Όσο για τη σημασία που το Ν.Α.Τ.Ο. αποδίδει στη συγκεκριμένη εγκαθίδρυση αυτή φαίνεται από τα λόγια του ίδιου του Γενικού Γραμματέα του, Β. Κλάες που επισκεφτηκε πρόσφατα την Αθήνα. Ότι δηλαδή η Ελλάδα θα κληθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα να παίξει άκρως σημαντικό ρόλο λόγω της γεωγραφικής της θέσης, όσον αφορά τον έλεγχο περιοχών όπως τα Βαλκάνια, ο Καύκασος, η Μ. Ανατολή και πιθανά η Β. Αφρική.

Αυτό βέβαια θα γίνει με τη συνδυασμένη δράση των Στρατηγικών της Νοτιοανατολικής ΝΑΤΟϊκής Πτέρυγας, δηλαδή αυτών που εδρεύουν σε Ιταλία, Τουρκία και Ελλάδα.

2

Οι πολιτικοί διαχειριστές της εξουσίας, τα κόμματα και ένα πλήθος φορέων τους (επιτροπές ειρήνης, Δημοτικές κινήσεις...), παίρνουν θέση πάνω στο ζήτημα των Στρατηγικών, βασίζονται στο μύθο του "εθνικού συμφέροντος". Τοποθετούνται απαντώντας στο ερώτημα αν η εγκατάσταση τους συμφέρει και συμβαδίζει με το καλό του έθνους. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και η Δεξιά εγκρίνουν την εγκατάσταση προβάλλοντας σαν κύριο επιχείρημα την αναβάθμιση του ρόλου της Ελλάδας απέναντι σε αυτόν της Τουρκίας. Στην πραγματικότητα είναι μια αναβάθμιση των ντοπιών αφεντικών απέναντι στο αφεντικό του Τουρκικού κράτους. Από αυτόν τον ανταγωνισμό οι Έλληνες και Τούρκοι καταπιεζόμενοι δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν. Η καθεστωτική Αριστερά αντιτίθεται στην εγκατάσταση, προβάλλοντας σαν κύριο επιχείρημα την "εθνική ανεξαρτησία". Μια ακόμα απάτη αφού "εθνική ανεξαρτησία" δεν σημαίνει κατάρρευση της καταπίεσης.

Μια απάτη στα χέρια της άρχουσας τάξης αφού η εκμεταλλευση των προλετάρων από τα αφεντικά δεν αλλάζει σε τίποτα. Όμως οι λαοί της Ιταλίας και της Τουρκίας δεν κέρδισαν τίποτα από τα ΝΑΤΟϊκά Στρατηγεία και τις βάσεις που ιδρύθηκαν εκεί. Κέρδισαν όμως οι εχθροί των λαών αυτών που ταυτόχρονα αποτελούν κι εχθρούς δικούς μας. Οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές, οι κρατικές εξουσίες των συμμάχων τους κι η οικονομική καπιταλιστική ολιγαρχία... Δε μας ξεγελά η απάτη της εθνικής συναίνεσης που μας βάζει κάτω απ' την ίδια μοίρα στα όρια της "πατρίδας" τους. Οι αγώνες των γειτονικών και παγκόσμιων προλετάρων ενάντια στην Εξουσία Κράτους και Αφεντικών κι ειδικότερα οι αγώνες που αναπτύχθηκαν κι αναπτύσσονται ενάντια σε εγκαταστάσεις του Ν.Α.Τ.Ο. στην Ιταλία, στη Γερμανία κι αλλού πρέπει να είναι και θα είναι και δικοί μας αγώνες. Οι αξιωματούχοι της Συμμαχίας θα κυκλο-

φορούν ανάμεσα μας, θα συντονίζουν τις σφαγές στην Γιουγκοσλαβία και θα ανοίγουν νέα πολεμικά μέτωπα, όπου ο παράγοντας κέρδος το προστάζει. Τα επιτελεία των στρατοκρατών θα εκτελούν τις αποφάσεις τους μέτρα μακριά μας. Και για να ασκήσουν ανενόχλητοι τα καθήκοντά τους θα κουβαλήσουν την ακολουθία τους: μπάτσους, πράκτορες, ρουφιάνους που μοναδική δουλειά τους θα 'ναι να αστυνομεύουν και να καταστέλλουν ότι αντιτίθεται στα βρώμικα συμφέροντα της εξουσίας. Θα ελέγχουν ολόκληρη την κοινωνία και θα προσπαθήσουν να καταστρέψουν όσους από μας θα σηκώσουμε το κεφάλι και θα αντιδράσουμε στον ερχομό των διεθνών τρομοκρατών του Ν.Α.Τ.Ο.

Με λεφτά που προέρχονται από την καταπίεση των εργαζομένων από το ελληνικό κράτος κι απ' τα ταμεία του Ν.Α.Τ.Ο., λεφτά, δηλαδή, βουτηγμένα κυριολεκτικά στο αίμα, εκτελούνται έργα για την υποδοχή των στρατιωτικών συμμοριών. Ο σχεδιασμός των νέων αυτών έργων δεν πρόκειται να γίνει για το καλό της τοπικής κοινωνίας, όπως ίσως παρουσιάζεται, αλλά για την εξυπηρέτηση και την μετακίνηση των αξιωματικών και των παρατρεχάμενων τους. Την ίδια στιγμή που τα αφεντικά απολύουν αθρόα χιλιάδες εργάτες και τα ιδεολογήματα για το κράτος πρόνοιας αποδεικνύοντας παραμύθια, "οργανώνουν" 3 δις στην περιοχή για νέα στρατιωτικά έργα υποστηρικτικά ως προς τα Στρατηγεία.

Όσο γι' αυτούς που προτείνουν να τα "κοινοποιήσουν" από την ΝΑΤΟϊκή εγκατάσταση, λόγω του εμπορίου ή αναμενόμενης αναβάθμισης των περιοχών γύρω από τις έδρες των Στρατηγείων, θα καταλάβουν σύντομα την αλήθεια. Οι προμήθειες θα γίνονται φυσικά, απ' ευθείας και μαζικά από τα υποκαταστήματα πολυεθνικών και μεγαλεμπορών απατεώνων. Οι μόνιμοι που έχουν οικονομικά κέρδη είναι οι γνωστοί μεγαλοεργολάβοι, οι εκπρόσωποι-μεγαλέμποροι του διεθνούς και ντόπιου κεφαλαίου και οι συνήθεις μίζαδοροι.

Το σχέδιο για την εγκατάσταση βάσης στο Κουτσοχέρα Λάρισας, είναι ενδεικτικό και για την "αναβάθμιση" που θα προσφέρουν οι ΝΑΤΟϊκοί εγκέφαλοι. Θα σπείρουν μικρά κέντρα στην Θεσσαλία, συνδεδεμένα με τα Στρατηγεία του Τυρνάβου και της Λάρισας. Θα στήσουν τα ραντάρ και τις τηλεπικοινωνίες τους, μ' άγνωστες συνέπειες για τους ανθρώπους αλλά και το περιβάλλον. Πάντα τ' αποτελέσματα από τέτοιου είδους εγκαταστάσεις γίνονται γνωστά χρόνια μετά. Άλλωστε, είναι σίγουρο πως αυτοί δεν δίνουν δεκάρα για τις

επιδράσεις της ραδιενέργειας και των ακτινοβολιών πάνω μας. Εύκολα μπορεί να θυμηθεί κάποιος τις διαστάσεις που πήρε, πέρσι, εκείνη η υπόθεση για ανεύρεση ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΩΝ ΠΥΡΑΥΛΩΝ (πυρηνικά απόβλητα τα λένε) στην θαλάσσια περιοχή των Χανίων Κρήτης, και πόσο γρήγορα και εύκολα "θάφτηκε"... Πάντως, τα επιτελεία του Ν.Α.Τ.Ο. θα είναι σίγουρα... ασφαλή!!!

3

Τώρα που οι ΝΑΤΟϊκοί εγκληματίες έβαλαν στο στόχαστρο την περιοχή μας για να την μετατρέψουν σε ορμητήριο τους, η αυτοοργανωμένη κοινωνική αντίσταση είναι μονόδρομος. Τώρα που οι στρατιωτικές συμμορίες της εξουσίας του κεφαλαίου έχουν ανάψει εστίες πολέμου σ' όλο τον πλανήτη, όπου ταξικά αδελφία αλληλοσκοτώνονται για τα κέρδη των Αφεντικών, τώρα που η εγκληματική Νέα Τάξη απλώνει την βαριά σκιά της παντού, ο αγώνας ενάντια στην εγκατάσταση των ΝΑΤΟϊκών Στρατηγείων αποχτά ιδιαίτερη σημασία. Είναι κομμάτι του ταξικού αγώνα που οι καταπιεζόμενοι διεξάγουν ενάντια στους καταπιεστές τους.

Επειδή:

- δεν θέλουμε να τους αφήσουμε ήσυχους να εγκληματούν ενάντια στους γειτονικούς λαούς και σε μας τους ίδιους.
- δεν θέλουμε να βλέπουμε τους φονιάδες να κυκλοφορούν στους δρόμους μας, με το πλήθος των διεθνών μπάτσων τους πάνω απ' τα κεφάλια μας.
- δεν θέλουμε να δούμε την περιοχή μας να αλλάξει σύμφωνα με τα συμφέροντα και τις διαταγές τους.
- δεν θέλουμε να συμβαλλουμε με την απάθεια μας στις βαρβαρότητες που ετοιμάζουν
- δεν θέλουμε να "καταπιούμε" το μίσος που τρέφουμε γι' αυτούς.

Απομένει στα κοινωνικά κομμάτια που θα αυτοοργανωθούν και θα παλέψουν χωρίς καμία συναίνεση με την εξουσία, να αποκαλύψουν το ψέμα που η ντόπια και διεθνής Κυριαρχία σκορπά γύρω από κάθε της κίνηση, σε σχέση με τα Στρατηγεία. Να σπάσουμε το φράγμα της σιωπής. Να αποκαλύψουμε τον ρόλο όλων των εμπλεκόμενων εξουσιαστικών συμμοριών στην υπόθεση των Στρατηγείων.

Να πάρουμε τις τύχες μας στα χέρια μας και να αναπτύσουμε τον κοινωνικό αγώνα ενάντια στις ΝΑΤΟϊκές επιλογές, χωρίς καμία διαμεσολάβηση και συναίνεση.

Να κηρύξουμε την ανυπακοή και την απειθαρχία στις διαταγές του ελληνικού κράτους, των υπερατλαντικών ιμπεριαλιστών στρατοκρατών κι όλων όσων έχουν συμφέροντα που μεταφράζονται σε εθνικισμούς, πολέμους κι αιμα αθών.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΑΤΟΪΚΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΩΝ ΣΕ ΤΥΡΝΑΒΟ -ΛΑΡΙΣΑ

Αυτοοργανωμένη κοινωνική αντίσταση και δημιουργία εστιαίων διαρκούς εναντίωσης στα σχέδια των εξουσιαστών-στρατοκρατών του Ν.Α.Τ.Ο. και των συμμάχων τους.

ΚΙ Η ΣΙΩΠΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ...

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Γ. Μ.

Κυκλοφόρησαν...

★ Από την "Ομάδα για τις φυλακές" κυκλοφόρησε οκτασέλιδο φυλλάδιο για την υπόθεση του Σουλεϊμάν Ακυάρ, τουρκικού πρόσφυγα που, αφού γλίτωσε από τις διώξεις στην Τουρκία, πέθανε από τα βασανιστήρια που του κάναν στην ελληνική Ασφάλεια στις 29 Ιανουαρίου 1991. Οι βασανιστές του και δολοφόνοί του ποτέ δεν βρέθηκαν και γι' αυτή την ιστορία υπάρχει καταγγελία κατά της Ελλάδας από την Διεθνή Αμνηστία. Για επικοινωνία με την «Ομάδα για τις φυλακές»: Σολωμού 27, Εξάρχεια.

ΥΠΟΘΕΣΗ
ΣΟΥΛΕΪΜΑΝ ΑΚΥΑΡ

Νεκρός από ξύλο
αστυνομικών

ΜΑΣ ΤΕΛΕΙΩΣΕ...

ΚΑΠΩΣ ΕΤΣΙ θα μπορούσε να γίνει κατανοητή η αναγγελία του κλεισίματος των ιατρείων του Κέντρου Πρώτων Βοηθειών πριν από λίγες μέρες. Μας τελείωσε από ηθικής, οικονομικής, κοινωνικής μεριάς. Απλά δεν βγαίνουμε, δεν μας περισσεύει. Οι ανάγκες των πιάτων τους είναι μεγαλύτερες από την ανάγκη επιβίωσης χιλιάδων φτωχών, είναι πιο σημαντικές από την ζωή και την εξέλιξη της. Τα ιατρεία του ΚΠΒ αποτελούσαν κάποια από τα ελάχιστα "δείγματα" κοινωνικής αλληλεγγύης, -εικόνας τόσο αναγκαίας για το καλό πρόσωπο του κράτους. Αποτελούσαν την άμεση, απλή, μη εξαγοράσιμη βοήθεια ανθρώπου προς άνθρωπο μέσα στα πλαίσια του πληρωμένου αυτού κόσμου. Μία ανάγκη που υπήρχε και

υπάρχει μέσα στο είναι του ανθρώπου, που τον συμπληρώνει και τον καθορίζει σαν τέτοιο.

Το να στέκεσαι στον διπλό σου παράσχοντας του τις ελάχιστες βοήθειες που μπορείς να του δώσεις, δεν είναι κάτι που μπορεί να αναχθεί στο επίπεδο των αξιών. Είναι μια κατάσταση που υπάρχει έτσι και αλλιώς μέσα μας, και αν τώρα επικρατεί μια κατάσταση διαφορετική αυτό οφείλεται στο ότι απλά έχουν καταφέρει να λοβοτομήσουν πολλά νεύρα από το είναι μας.

Το ότι κλείνουν τα ΚΠΒ δείχνει απλά ότι η διάθεση τους είναι να πετάξουν κάθε προσώπιο. Τα λεφτά θα πηγαίνουν στην τσέπη τους και σε τίποτα άλλο. Τα μεγάλα κρατικά νοσοκομεία θα κλείσουν. Θα ανοίξουν νέες ιδιωτικές κλινικές. Κανένας δεν θα

Εκδηλώσεις...

★ Την Δευτέρα 17 Ιούλη, στις 7.00μμ., το **ANTI-MME Μέτωπο** θα πραγματοποιήσει εκδήλωση ενάντια στη Συνθήκη Σένγκεν, στον πεζόδρομο της Μασσαλίας. Θα γίνει και προβολή κινηματογραφικού υλικού.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA ΒΑΡΒΑΡΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7.00-10.00μμ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟ 11.00μμ-2.00μμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/766805-85 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Όλα όσα θέλετε να μάθετε για την YRE αλλά φοβόσαστε να ρωτήσετε

Η YRE ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ υπάρχει εδώ κι ένα χρόνο και σ' αυτό το διάστημα αρκετά άτομα έχουν περάσει απ' τις συνελεύσεις και έχουν παρακολουθήσει συζητήσεις της, αλλά η πλειοψηφία αυτών δεν παρέμειναν ως ενεργά μέλη της YRE.

Στην Ελλάδα η YRE οργανώθηκε από μέλη του Ξεκινήματος (μία τροτσικιστική οργάνωση) τα οποία έχουν εξουσιαστικό ρόλο στους πυρήνες της.

Η YRE εκμεταλλεύεται τον αντιφασιστικό αγώνα, προσπαθεί να προσεγγίσει κυρίως μαθητόκοσμο (δηλαδή άτομα που ακόμα δεν έχουν διαμορφώσει σαφή πολιτική κρίση και στάση) και με την ισχυροποίηση της να καρπωθεί το πολιτικό όφελος στο Ξεκίνημα. Η YRE δεν αγωνίζεται ενάντια σε όλες τις μορφές του ρατσισμού και του φασισμού, αλλά κάνει τον αγώνα σημαία, για να συσπειρώσει κόσμο στους κόλπους της.

Στο πλαίσιο λοιπόν, κάποιων "μεγάλων αντιρατσιστικών εκδηλώσεων" που η YRE, είχε σκοπό να διοργανώσει στη Θεσ/νίκη ήταν και η συναυλία της 19ης Μαΐου στο ανοιχτό θέατρο Συκεών που στάθηκε αφορμή αποχώρησης αρκετών μελών της.

Η συναυλία
1. Οργανώθηκε από τα μέλη του Ξεκινήματος (με σταλινική τακτική) χωρίς να ενημερωθούν εγκαίρως τα υπόλοιπα μέλη της YRE.

2. Για την πραγματοποίηση της ζητήθηκε οικονομική υποστήριξη από τη Γ.Γ. Νέας Γενιάς, βοήθεια από πολλούς δήμους της πόλης, έγινε διαφήμιση σε πολλούς τοπικούς ραδιοσταθμούς και κανάλια (που μόνο αντιφασιστικό χαρακτήρα δεν έχουν) και υπήρξε έμμεση οικονομική υποστήριξη από το Ξεκίνημα (τι ειρωνεύει! αυτοί τα δίνουν, αυτοί τα παίρνουν).

3. Ενώ στην παρέα υπήρξαν αντιρρήσεις σχετικές με τη διοργάνωση και στους σπόνσορες μιας τέτοιας συναυλίας και τέθηκε θέμα κατά πόσο κάτω απ' τους συγκεκριμένους όρους αυτή η συναυλία έπρεπε να πραγματοποιηθεί, τα μέλη του Ξεκινήματος όχι απλώς αδιαφόρησαν σε αυτή τη στάση, αλλά με εί-

ρωνική διάθεση παραχώρησαν πέντε λεπτά από τον πολύτιμο χρόνο της συνέλευσης, για μια ψευτοψήφορα χωρίς νόημα ενώ ταυτόχρονα υπήρξε και έμμεσος καταναγκασμός των μελών της YRE για την ψήφο τους αφού η συναυλία παρουσιάστηκε ως τετελεσμένο γεγονός. Στη συγκεκριμένη συνέλευση ήταν ήδη έτοιμα τα εισιτήρια, οι προκηρύξεις και οι αφίσες της συναυλίας στις οποίες εμφανίζονταν και προβάλλονταν η οικονομική υποστήριξη της Γ.Γ. Νέας Γενιάς.

Γίνονταν σαφές λοιπόν, ότι η ακύρωση συναυλίας μέσα απ' την YRE ήταν αδύνατη, αφού ήδη είχαν γίνει και κάποιες παρεμβάσεις υποστήριξης της συναυλίας μέσα στην πόλη. Είναι φανερό πως η συναυλία αυτή, ήταν αυτοσκοπός για το Ξεκίνημα. Τελικά η συναυλία αυτή δεν έγινε ποτέ, όχι βέβαια γιατί πραγματοποιήθηκε (όπως υποστήριξαν οι θρασυδελιοί της YRE) από αντιεξουσιαστικούς χώρους όπως η κατάληψη της Βίλλας Βαρβάρα και το Ράδιο Ουτοπία, αλλά γιατί τα ίδια τα συγκροτήματα (με πρωτοστάτες τους Πίσσα & Πούπουλα που το ανακοίνωσαν απ' το Ράδιο Ουτοπία) αρνήθηκαν να συμμετέχουν σε αυτό το παιχνίδι που παίζονταν στις πλάτες όλων μας.

Η YRE στη συνέχεια έβγαλε εσωτερικό ψήφισμα στο οποίο αναφέρεται πως ο αντιεξουσιαστικός χώρος της Θεσ/νίκης (με έμφαση στο Ράδιο Ουτοπία και τη Βίλα Βαρβάρα) ασκεί ρόλο νταβατζής στις διαφορές "αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές" εκδηλώσεις τους. Στην ουσία όμως, οι ίδιοι τους είναι νταβατζήδες αφού παίρνουν χρήματα για να προωθήσουν τα "ιδανικά" τους και να ικανοποιήσουν τους "ανιδιοτελείς" σκοπούς τους. Τελικά, η YRE, θεωρητικολογεί επικίνδυνα και προσρίζεται σε πολιτιστικές εκδηλώσεις που σκοπό έχουν τη συγκέντρωση χρημάτων και τη διαφήμιση της, ενώ μένει αμέτοχη σε κάθε ουσιαστική αντιφασιστική ενέργεια (βλέπε πορεία αλληλεγγύης προς τους Ζαπατίστας, πορεία αλληλεγγύης για το σύντροφο Σταθόπουλο, κ.α.)

Ακόμη, είναι γνωστό σε όλους μας, ότι το κράτος και τα ΜΜΕ όπως και όλα τα παρακάτω τους, όχι μόνο δεν αντιδρούν σε ρατσιστικά και φασιστικά φαινόμενα αλλά αντίθετα ασκούν τέτοιου είδους πολιτική. Η YRE σύμφωνα με τα λεγόμενα της συμφωνεί με τα παραπά-

νω, αλλά στην πράξη επιζητά τη βοήθεια του κράτους (βλ. Γ.Γ. Νέας Γενιάς και δήμους) και τη βοήθεια των ΜΜΕ. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η συνέντευξη που δώσανε στον ANT-1 κατά την πικετοφορία τους, έξω απ' το νοσοκομείο που νοσηλεύονταν ο Γ. Σταθόπουλος, η εκπομπή της YRE στη Θεσ/νίκη, στο Ράδιο Φωνή της Τούμπας (έναν κατεχοχρή Πασσαγκός σταθμός) η διαφήμιση που έγινε σε πολλά κανάλια για την περιβόητη συναυλία. Ακόμη η YRE συμμετέχει στην "αντιφασιστική" επιτροπή που έχει συστήσει η Γ.Γ. Νέας Γενιάς και χρηματοδοτείται απ' την Ε.Ο.Κ. (οι φασίστες δηλαδή, πολεμάνε το φασισμό!).

Η YRE, προφασίζεται πως αγωνίζεται ενάντια στο φασισμό-ρατσισμό χωρίς να έχει ουσιαστικές θέσεις για σοβαρά πολιτικά ζητήματα. Έμμεσα

όμως προωθεί τις πολιτικές πρακτικές του Ξεκινήματος που κατά μια "περίεργη σύμπτωση" συμπίπτουν με τις θέσεις της κάθε εξουσίας. Επίσης προφασίζεται δημοκρατικές διαδικασίες μέσω ηλεκτρονικού συστήματος (το οποίο βέβαια, είναι αποδεδειγμένα αναποτελεσματικό και επικίνδυνο για την κοινωνία), ενώ στην ουσία οι ψηφοφορίες που γίνονται αφορούν τυπικά ζητήματα και όχι θεμελιώδη για την ύπαρξη της YRE.

Η άποψη μας είναι, πως σκοπός δεν είναι να υποκρίνεται κόσμο σε μια οργάνωση που θέλει να έχει αντιφασιστικό χαρακτήρα (αυτό προσπάθησαν να το κάνουν κι άλλοι παλιότερα και απέτυχαν), αλλά να δείξει στον κόσμο τις πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος και να τον πείσει να πολεμήσει το φασισμό είτε σαν άτομο, είτε οργανωμένος σε

κάποια ομάδα. Κατά τη γνώμη μας κάθε συνειδητοποιημένος συναγωνιστής, που θέλει να λέγεται αντιφασίστας, πρέπει να αγωνίζεται ενάντια σε τέτοιου είδους οργανώσεις που χρησιμοποιούν τον αντιφασιστικό αγώνα για εκπλήρωση πολιτικών φιλοδοξιών και συνεργάζονται με το μεγαλύτερο φασίστα που είναι το κράτος και η κάθε είδους εξουσία.

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΦΙΛΟΔΟΞΙΩΝ.

Άτομα που αποχώρησαν από την YRE και υποστηρικτές τους.

Η προκήρυξη αυτή γράφτηκε από πρώην μέλη της YRE και μοιράστηκε σε κεντρικά σημεία της Θεσσαλονίκης.

ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η ΨΕΥΤΙΚΗ και ανισομερής γνώση που δίνεται - κατασκευάζεται από το Κράτος και τους κάθε είδους μηχανισμούς - βολεμένους υπηκόους του, αντανακλά τη σημερινή σκηνοθετημένη πραγματικότητα. Συνοδοιπόροι τα Μέσα Μαζικής Εξάπλησης, τα σχολία - κονσερβοκούτια, τα Πανεπιστήμια (Μονομερής μόρφωση, μέσω Βρυξελλών, επιταγές Ο.Ο.Σ.Α.), οι διανοούμενοι δέσμι-οι της καθεστωτικής σκέψης (ή άλλως η "κουλούρα" έξω από τις ανάγκες, μέσω για να απαλύνει τις κρίσεις, για να αποχαινώσει και που σίγουρα στο μέλλον θα χρησιμοποιήσει ακόμη περισσότερο!), η πολυεθνική λαίλαπα της εκμετάλλευσης (ελέγχει τις παραγωγικές διαδικασίες παντού) και η αλόγιστη χρήση της τεχνολογίας (βλέπε Internet και όχι μόνο).

Η πολιτορκία αυτή της μάθησης προωθείται παράλληλα από ομαδοποιήσεις - κομματικά κέντρα, από απομονωμένα συγκεντρωτικά και εξειδικευμένα συνέδρια (Διεθνές Συνέδριο Θράκης για τις θεωρίες του... Χάους!) ώστε να επιτευχθεί η καταπολέμηση καθημερινών των εξεγερμένων που αντιστέκονται στο βάραθρο της καπιταλιστικής - εμπορευματικής - κρατιστικής λογικής της βαρβαρότητας και του εκχυδαϊσμού του τρόπου ζωής.

Το παρόλογο αυτό της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής βλακείας

είναι πιο ξεκάθαρα η προσπάθεια και η αλλοτρίωση των σχιζοφρενικών εξουσιαστών και προσπαθεί να ισοπεδώσει σαν μηχανή καταστροφής κάθε τι ελεύθερο, κάθε τι επαναστατικό. Μέσα στη δύνη του παιγνιδιού τους παρουσιάζεται η καταστολή, η ενοχοποίηση, οι κατασκευασμένες σκευωρίες, η συκοφάντηση και η λαπολογία χώρων - ατόμων που ελπίζουν - παλεύουν ακόμη για την αυτοοργάνωση της άμεσης δράσης, για την αλληλεγγύη που γεννιέται στα οδοφράγματα, για τον καθημερινό αυθορμητισμό και τον αληθινό ερωτισμό. Είναι αυτή η επιθυμία για ελευθερία - που πολεμάται - είναι η διεκδίκηση της γνώσης για την ίδια τη ζωή, η πρωτοβουλία να φτιαχτούν τα όνειρα στα χέρια και τα μυαλά μας.

Όλα αυτά μας κάνουν να ξέρουμε πως οι λέξεις από μόνες τους τουλάχιστον - δεν "γεμίζουν" πια, γιατί αυτοί τις καθορίζουν λανθασμένα. Ο ορισμός τους περνάει μέσα από τις πράξεις, δεν απογοητεύει, αλλά γεννά τη συλλογική επαναστατική διαδικασία της σύγκρουσης.

Η ιστορία τους, η μνήμη των άπειρων δολοφονιών και εθνικιστικών παροξυσμών - χωρίς τη δύναμη της συνειδησης και της πρακτικής ανατροπής για την απελευθέρωση της ατομικής τέχνης - δεν οδηγεί σε αδιέξοδο, στο τέλμα - όπως αυτοί προπαγανδίζουν. Αντίθετα, είναι πλέον στις

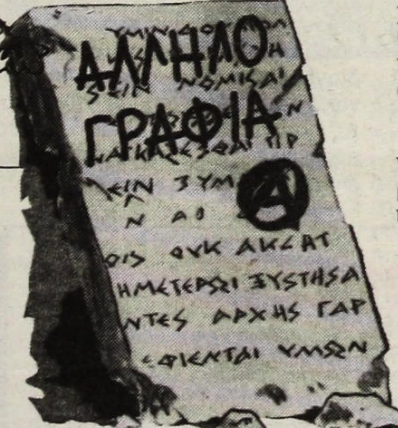
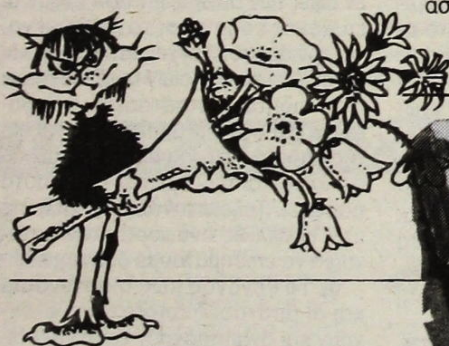
δυνατότητές μας να προωθηθούν συνθήκες ώστε να αναδειχθεί η ιστορία της διεθνούς αμφισβήτησης, είναι τώρα που αρχίζει η ιστορία ενάντια κάθε στημένων θεσμών κάθε ιεραρχημένης δομής, εκεί που η βία θα είναι ολοκληρωτικά δεμένη ενάντια στα κέντρα που αποφασίζουν για τη ζωή μας και που παθητικοποιούν τους εκμεταλλευόμενους στη μιζέρια της μισθωτής σκλαβιάς (αναδιάρθρωση της παραγωγής σύμφωνα με τα κριτήριά τους, κοινοτικά προγράμματα) και την εξαθλίωση της καθημερινότητας.

Έτσι όσο και να προσπαθούν να μας πείσουν η πραγματική Γνώση ήταν, είναι και θα είναι η ομορφιά της ατέρμονης εξέγερσης και δράσης, η ελπίδα της επανάστασης μέσα από συλλογικές και ατομικές ενέργειες, η συνειδητοποίηση και γνώση του εαυτού σου, ο αγώνας για μόρφωση όλων των ανθρώπων (όχι η παραπληροφόρησή του) και η δύναμη της ζωής για την απελευθέρωση της ανθρώπινης αξίας.

ΓΝΩΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ - ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ

T.K.

Από αυτό -το 17ο τεύχος- και μετά από την συντακτική συνέλευση του ΑΛΦΑ, αποχώρησε ο Γιάννης Μπαλής όπως επίσης και από μέλος της εκδοτικής "υπεύθυνης" εταιρείας. Η διάσταση απόψεων πάνω στο θέμα του Χ. Μαρίνου και αυτό που ο ίδιος ονομάζει ηθική ανάγκη έκανε την παραμονή του στο όλο εγχείρημα αδύνατη.

Η "ΑΛΦΑ" είναι μια από τις σημαντικότερες μορφές παρέμβασης του αντιεξουσιαστικού χώρου μέσα στη κοινωνία. Στο μικρό αυτό διάστημα που κυκλοφορεί κέρδισε και κερδίζει αρκετούς αναγνώστες και έχει αποκτήσει μια σχετική εμβέλεια ειδικά σε εκείνα τα κομμάτια της κοινωνίας που αντιστέκονται και αγωνίζονται για την ανατροπή αυτού του συστήματος και ένα καλύτερο αύριο.

Η θεματολογία του είναι αρκετά σημαντική γιατί μπορεί και ασχολείται με θέματα ή μεταφέρει ειδήσεις που σε άλλες εφημερίδες δεν υπάρ-

χουν ή δεν ασχολούνται. Αυτό που θα ήθελα εγώ είναι να κάνω μερικές παρατηρήσεις για την ακόμη περισσότερη βελτίωση της "ΑΛΦΑ".

1 Θα πρέπει να πιάει ζητήματα γύρω από τα τεκτονόμενα σε διάφορους εργασιακούς χώρους, να υπάρχει μια πληροφόρηση.

2 Να γίνονται εξορμήσεις της "ΑΛΦΑ" σε γειτονίες ώστε να υπάρχει μια επαφή με εργαζόμενους, να γίνεται ζύμωση με αυτούς.

3 Να υπάρχει μια τουλάχιστον σελίδα με ιδεολογικά άρθρα. Κατά τη γνώμη μου είναι σημαντικό για τον αναγνώστη, να γνωρίζει τις ιδεολογικοπολιτικές βάσεις του αναρχισμού και πως αυτός μπορεί να εξελιχθεί στις σύγχρονες συνθήκες. Θεωρώ σημαντικό να γνωρίζει ο απλός άνθρωπος που τυγχόν διαβάσει την "ΑΛΦΑ" το τι προσβέδουν οι αναρχικοί, γιατί παλεύουν, ποιοι είναι οι στόχοι τους, το πως περίπου θα είναι μια μελλοντική κοινωνία κλπ. γιατί αρκετά τα ΜΜΕ έχουν ταυτίσει την αναρχία με την εντελώς τυφλή βία (όταν λέω τυφλή βία εννοώ αυτή που δεν έχει πολιτικό υπόβαθρο). Μην ξεχνάμε ότι τώρα προσπαθούν να ταυτίσουν τους αναρχικούς με τους κοινούς εγκληματίες και πρέπει πάση

θυσία αυτό να σπάσει. Πιστεύω ότι έτσι θα αποκτήσει περισσότερη εμβέλεια η εφημερίδα. Είναι μια προσπάθεια η οποία δεν πρέπει να σταματήσει, πρέπει να προχωρήσει και να εδραιωθεί.

Διευθύνσεις επικοινωνίας

Για όσους συντρόφους θέλουν να επικοινωνήσουν με τους φυλακισμένους αναρχικούς, δημοσιεύουμε διευθύνσεις επικοινωνίας

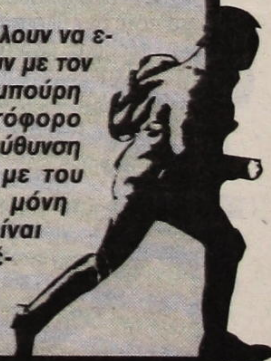
STRATIGOPOYLOS CHRISTOS
VIA SFORZESCA 49
28100 NOVARA
ITALIA

SCI Greene
1040 East Roy Furman Highway
Waynesburg, PA 15370
USA

ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ
Γ' Πτέρυγα
Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού
181 00

Για όσους θέλουν να επικοινωνήσουν με τον Οδυσσέα Καμπούρη ή τον Χριστόφορο Μαρτίνο, η διεύθυνση είναι η ίδια με του Σπύρου, με μόνη αλλαγή ότι είναι Α' και Β' Πτέρυγα, αντίστοιχα

Επίσης για γράμματα συμπαράστασης στον Mumia Abu Jamal γράψτε:
MUMIA ABU JAMAL
AM - 8335

Αλφά
ΕΤΟΣ 1ο ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 17
ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-ΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά Παρασκευή 7.00-10.00μ.μ. και Σάββατο 11.00μ.μ.-2.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: -
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Γράμμα από τον Χριστόφορο Μαρίνο

Λάβαμε και δημοσιεύουμε το παρακάτω γράμμα από τον φυλακισμένο αναρχικό Χριστόφορο Μαρίνο:

Θα προσπαθήσω να αναλύσω ορισμένα σημεία της ανεπίπτης φρίκης που ζω τις τελευταίες μέρες, γεγονότων και καταστάσεων, δηλαδή, που ακόμη και η δική μου ενστικτώδης απαισιόδοξη φαντασία, για το μέλλον που μου επιφύλασσαν, δεν τα είχε συναντήσει.

Αυτή η επιστολή μου μόνο ως κραυγή πρέπει να εκληφθεί απέναντι στη θηριωδία και τη βαρβαρότητα των σχεδίων που εφαρμόζουν οι κατασταλτικοί μηχανισμοί με σκοπό την τελική μου εξόντωση.

Πάνε πάνω από οκτώ χρόνια που διαπίστωσα τις εγγληματικές δυνατότητες των δικτικών αρχών και τις ικανότητες τους στο σχηματισμό δικογραφιών, κατηγορητηρίων, στην κατασκευή ενοχοποιητικών στοιχείων, καταθέσεων, στην παρουσίαση ενόχων. Μου είναι γνωστές χρόνια τώρα οι εκπεφρασμένες απειρήματα προθέσεις της ηγεσίας της ασφάλειας για την τύχη που μου επιφύλασσαν, σε όλες τις εκδοχές πολυσυμπλεγμάτων ανεκπλήρωτων ονείρων τους.

Έτσι οι ανακουφιστικές δηλώσεις των δικτών μου στα αποκαλούμενα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης όπως: "τελικά έχουμε στο χέρι τον Μαρίνο", "ο Μαρίνος δολοφόνος", "Αυτοί είναι", δεν με εντυπωσιάζουν στη διάσταση που έχουν πάρει. Αυτό που προκαλεί και σε μένα τον εντυπωσιασμό και το αναπάντεχο συγκρόνως, είναι ο τρόπος και οι μέθοδοι που διάλεξαν τα σεσημασμένα αντικοινωνικά στελέχη της εν λόγω κρατικής υπηρεσίας στην προσπάθεια τους να "κλείσουν οριστικά τον φάκελό μου", στη φρασεολογία τους, ή με λόγια πιο ανθρώπινα να κλείσουν τη ζωή μου.

Πόση μανία κρύβεται πράγματι στα κλιμάκια του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, πόση λύσσα συσπειρωμένη ενάντια σε όσους προσπαθούν να αμφισβητήσουν, να αντισταθούν στο ολοκληρωμένα προγράμματα της Τάξης τους.

Τους πληροφορώ ότι και πάλι θα αποτύχουν.

ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ λοιπόν συμβαίνει.

Απ' ό,τι φαίνεται ήταν φανερό στις

δικτικές αρχές η περιστασιακή γνωριμία που είχα με τον Μιχάλη Αδαμαντίδη τον οποίο αρχικά είχα γνωρίσει στα μπαρ και τα καφέ της οδού Καλλιδορίου, μέρη καθόλου άγνωστα, σε πολλούς, ότι συχνάζω. Το "πρόβλημα" του Αδαμαντίδη δεν το γνώριζα στην πραγματική του διάσταση, ήταν όμως φανερό σε μένα αλλά και σε άλλους φίλους μου που έτυχε, όπως κι εγώ, να τον έχουν συναντήσει, οι προφυλάξεις που έπαιρνε σχετικές με μια εκκρεμότητα φυγοδικίας που είχε. Προφυλάξεις ασήμαντες σε σχέση με το καθεστώς στο οποίο βρίσκονταν, ως δραπετής, όπως τελικά αποδείχτηκε σε μένα.

Έστω και αν υφίσταται αυτή η δραματική κατάσταση, έστω και αν δυστυχώς με τις καταθέσεις του με έφερε αυτός και οι άλλοι γνωστοί του, που ήταν και σε αυτούς γνωστή η σχέση που είχαμε με τον Αδαμαντίδη, σε αυτή την εξοντωτική θέση. Δηλώνω χωρίς ενδοιασμό πως μου ήταν συμπαθής μέσα από προσπάθειες που έκανε ώστε να βιώσει μια διαφορετική καθημερινότητα, μια απλή καθημερινότητα, αφαιρώντας το προσωπικό του πρόβλημα.

Ήμουν διατεθειμένος απέναντί του να συνδράμω στα όρια του πλαισίου που καθόριζε η σχέση μας. Μια σχέση απλώς ανθρώπινης αλληλεγγύης και συμπαραστάσης.

Η ελκυστική και ανυπόφερτη ηθική στάση μου ως αναρχικός απέναντι σε περιπτώσεις καταδικασμένων, όπως και η περίπτωση του Μ. Πρέκα, είναι αναμφισβήτητη και σαφώς οριοθετημένη όπως έχει αποδειχτεί στο παρελθόν.

Έτσι λοιπόν το "μίσγμα" αποτελείται από τα εξής στοιχεία ικανή γι' αυτή την έκρηξη σύμφωνα με τους υπολογισμούς της κρατικής ασφάλειας: Η σχέση μου με τον Αδαμαντίδη από τη μία μεριά και οι δραστηριότητες του, όπως ομολογεί ο ίδιος, και οι γνωριμίες του από την άλλη, ήταν η σπουδαιότερη ευκαιρία που δόθηκε ποτέ στους δικτικούς μηχανισμούς, όπως αποδεικνύεται εκ των υστέρων, για την εκμετάλλευση της δικής μου παρουσίας.

ΕΝΑΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ, η γνωριμίας του και ο Μαρίνος.

Συλλαμβάνεται λοιπόν ο Αδαμαντίδης μαζί με τους διάφορους γνωστούς του κι όλες οι ελπίδες από τη

μεριά της κρατικής ασφάλειας είναι με το μέρος της, ευρήματα, και ένας ατέλειωτος χορός ανακρίσεων και περιφορές ενοχοποιητικών καταθέσεων - συμπλήρωση-τελειοποίησή τους.

Η γνωστή πολυχρησιμοποιημένη καραμέλα που τώρα όμως για ανθρώπους μακρινούς, με τους δικούς μου πολιτικούς χώρους και νοοτροπίες πιάνει θεαματικά. "Πείτε κάτι για το Μαρίνο, ελαφρύνεται την θέση σας", "Δείτε όλοι το Μαρίνο, θα είναι καλύτερο για σας".

Το θέμα του θεάματος "να λοιπόν ποιος ήταν", "ποιες άλλες αποδείξεις περιμένετε", "η συμμορία καρφώνει τον Μαρίνο".

Καταθέσεις ατόμων που κατανοώ σε κάποιο βαθμό τη συμπεριφορά τους, για το πως δηλαδή έφτασαν σ' ένα τέτοιο σημείο αθλιότητας ενδίδοντας σε μια, γνωστή σε μένα, σειρά ψυχολογικών και σωματικών πιέσεων, σε μια σειρά "επιχειρημάτων" από τη μεριά ανακριτών της ασφάλειας.

Πόσες και πόσες φορές ανέγνωσαν τις καταθέσεις των "εξ αποκαλύψεως", "συγκατηγορούμενων μου" με αντάλλαγμα να τις σχίσουν μπροστά μου αν δεχόμουν να μιλήσω για φανταστικές ιστορίες που αυτοί νομίζουν πως γνωρίζω. Πόσες ήταν οι φορές μέχρι τώρα που στο ίδιο πάντα σκηνικό των ανακρίσεων μου μιλούσαν για λεφτά σε συνάλλαγμα, για φυγή στο εξωτερικό, για μεταβίβαση ακινήτων με επίσημες συμβολαιογραφικές πράξεις στο όνομα αυτής της ξεστειρωμένης Δημοσίας Τάξης τους.

Άλλωστε τα παραδείγματα από το άμεσο παρελθόν μόνο υπερβολές δεν στερούνται. Το περιεχόμενο των ανακρίσεων και η ποιότητα των ανταλλαγμάτων πάντα η ίδια. Κρατική ασφάλεια 11ος, 12ος, Ουγγαρία, η ίδια "επιχειρηματολογία", "ευδαιμονισμού", στους ρυθμούς της σύγχρονης τηλεκατανάλωσης, αυτά τα κατώτατα συμπλεγμένα στελέχη του κρατικού μηχανισμού προσπαθούν να αποδείξουν την ασημαντότητα τους. Και από την άλλη τα επιβαρυντικά "στοιχεία", πια στοιχεία; Διάτρητες εκθέσεις κατάσχεσης, σε τεράστιες διαστάσεις φουσκωμένα διαβιβαστικά, καταγελαστές αναγνωρίσεις. Είναι στιγμές που σκέφτομαι πως όλα μπορεί να βρίσκονται στο σωστό δρόμο πως το "παραδείγμα"

του Νησιτκήκη θα πάρει τη μορφή υστερίας στις τάξεις τους πως το άγχος για την κατασκευή ενόχων και την "απορρόφηση" κονδυλίων θα πάρει τέτοια έκταση που στο τέλος θα γίνουν εντελώς αναξιοίποιστοι.

Όπου όμως δεν απέδωσαν αυτές οι μέθοδοι, μπορεί να αποδώσουν σε χώρους και νοοτροπίες, σε άτομα άσχετα με τους πολιτικούς χώρους που στοχεύουν αυτές οι τακτικές. Να είναι δείγμα τέτοιου αποτελέσματος από το πρωτοσέλιδο του "Αδέσμευτου Τύπου": "ο Μαρίνος φονιάς του ταμιά", "τα χρήματα για την ενίσχυση της τρομοκρατίας".

Πως μπορώ να απαντήσω σε αυτούς τους μηχανισμούς που με συνθλίβουν; Ποιόν μπορώ να πείσω για το αυτονόητο των προθέσεων των δικτικών αρχών; Τι είναι δυνατόν από μέρους μου απέναντι στον κατακλυσμό των εξοντωτικών κατηγοριών, περιτριγυρισμένων από τα χαχανητά των μπάτσων που φαντασιώνουν το μέλλον μου, ένα μέλλον που τόσο καιρό με τόση καρτερία μου ε-

τοίμαζαν;

Η κατάσταση μου έχει κάτι το α-κατακρίστο πλαισιωμένη από αυτό τον ιλιγγιώδη ορυμαγδό.

Οι μοναδικές απαντήσεις που μπορούν να δοθούν είναι πιο προβληματικές από τα ίδια τα ερωτήματα.

Είμαι πια 29 χρονών και αισθάνομαι ήδη εξαντλημένος από το συνεχές δολοφονικό κυνηγητό που μου έχουν στήσει εδώ και χρόνια. Αισθάνομαι πως μου έχουν "στερέψει το καντήλι της ζωής μου" όπως θα έλεγε και κάποιος φίλος μου. Σε να πετροβολώ αχρυνθρώπους που σπύθηκαν μόνο και μόνο για να τους πετροβολώ, σε να παίζω με το μηδέν αν δεν έμπαινε το πρόταγμα της πολιτικής. Δεν έχω άλλη διέξοδο από τη μοναδική διέξοδο του αγώνα ξανά και ξανά. Ελπίζω κάποιοι διαβάζοντας αυτή την επιστολή μου, να εκτιμήσουν με θετικούς όρους τη κρισιμότητα της κατάστασης.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

Απεργία πείνας

Από τις 30 Ιουνίου ο Μελέτης Παναγιώταρης κάνει απεργία πείνας στις φυλακές Κορυδαλλού δεχόμενος (για την ώρα) μονάχα νερό.

Ο 37χρονος Μελέτης, πατέρας μιας 16χρονης κοπέλας και χρόνιος τοξικομανής συνελήφθη το βράδυ της 20 Ιουνίου, μαζί με τον Δ. Τράνταλη, στην Πλατεία Ομονοίας.

Αφού ξυλοκοπήθηκε άγρια οδηγήθηκε στην Γενική Ασφάλεια Αθηνών. Ξυλοκοπήθηκε ξανά και τον ανέβασαν στα κρατητήρια. Εκεί, μετά από μερικές μέρες όπου οι μπάτσοι αρνούντο να πάει τουαλέτα, παρά την άθλια κατάστασή του από το σύνδρομο της στέρησης και τις διαμαρτυρίες των άλλων κρατούμενων, ο υπάνθρωπος σαδιστής μπάτσος Σαβοπάλης Στυλιανός εισέβαλε στο κελί και τράβηξε τον Μελέτη στις τουαλέτες όπου τον ξυλοκόπησε άγρια και προσπάθησε να τον κλέψει ένα χρυσό σταυρό. Στη συνέχεια ο εν λόγω αληθής υπερηφανεύεται ότι "Δεν του άφησα πλευρό...". Αξίζει να σημειωθεί ότι το γουρουνί είχε διωχθεί από αστυνομικό τμήμα για νταβατζιλίκι σε πόρνες ενώ λίγες μέρες πριν τον Μελέτη είχε ξυλοκοπήσει κρατούμενο ο οποίος αμέσως μετά κρεμάστηκε. Ο Μελέτης άσκησε μήνυση κατά του γουρουνιού (το ψευδώνυμο του οποίου είναι "Βεληγκέας") παρά τις ήμερες (πλέον) πιέσεις των άλλων μπάτσων να μην το κάνει...

Ο ανακριτής αποφάσισε την προφυλάκιση του Παναγιώταρη για τρία γραμμάτια πρώην της που βρέθηκαν δίπλα του και που ο Μελέτης ανέλαβε την κατοχή τους...

Ο Μελέτης συνεχίζει την απεργία πείνας έως ότου αποφασιστεί η αποφυλάκισή του.

ΕΚΤΟΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Βλέπουμε τώρα, τα "παραδοσιακά" μπλόκα της τροχαίας όχι μόνο να θεσμοθετούνται και να ενισχύονται (με τη συμμετοχή της Αντιτρομοκρατικής, του Ηθών, της Δίωξης ναρκωτικών και της δίωξης κοινού ποινικού εγκλήματος) αλλά να έχουν τη δυνατότητα -και αυτό είναι το επικίνδυνο- να προβαίνουν σε "αιφνιδιαστικούς και επιλεκτικούς ελέγχους επί οχημάτων,

προσώπων, πραγμάτων και χώρων" (Βλέπε δημοσίευμα εφημερίδας "ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ", 6-7-95). Φαινομενικός στόχος αυτών των μπλόκων είναι η τόνωση του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών, η διευρυνση και παγίωση αυτού του αισθήματος και η αναβάθμιση της ποιότητας του προσφερόμενου έργου στους πολίτες. Ένας ακόμα φαινομενικός στόχος είναι η τρομοκρατία και η σύλληψη τρομοκρατών!!! Κι εδώ αξίζει να σταθούμε λίγο.

Το γεγονός πως ένα μεγάλο άλλοθι για τη διερεύνηση της αστυνομοκρατίας και της καταστολής αποτελούσε πάντα ο κίνδυνος της τρομοκρατίας δεν πρέπει να διαφεύγει από πολλούς. Από αυτό όμως, μέχρι τη νομιμοποίηση της παρουσίας των μπάτσων σ' όλους τους χώρους και χρόνους της κοινωνικής και ατομικής δραστηριότητας, απέχει πολύ. Σε κάποιες άλλες χώρες που είχαν το πρόβλημα της τρομοκρατίας, Ιταλία, Γερ-

μανία, τα κατασταλτικά και αστυνομικά μέτρα δεν αποσύρθηκαν με το οριστικό λύσιμο του προβλήματος.

Και το ζήτημα είναι αλλού, τα αφεντικά και οι ηγεσίες κάθε είδους γνωρίζουν, βάσει των επιλογών τους, πως θα έχουν ένα όλο και πιο πολύ διογκούμενο κύμα κοινωνικής αγανάκτησης που ανά πάσα στιγμή και με εντελώς ασήμαντη αφορμή θα πάρει εκρηκτικές διαστάσεις. Η προληπτική καταστολή και αστυνόμευση

εν όψει των συνεπειών που έχουν οι επιλογές τους είναι το ζητούμενο, για τον άμεσο έλεγχο, καταστολή και εκτόνωση των όποιων ανεξέλεγκτων ή συνειδητών καταστάσεων που βάσει σε κίνδυνο την ύπαρξη της τάξης, της απρόσκοπτης κυριαρχίας του κεφαλαίου και των σχέσεων που αυτό παράγει. Τελειώνοντας την ελλειπή έτσι κι αλλιώς αναφορά στην αστυνομία να επισημάνουμε δύο σημεία:

α) Το γεγονός πως η αστυνομία και οι μπάτσοι διαπράττουν, ελέγχουν και αναπαράγουν το μεγαλύτερο μέρος της εγκληματικότητας σ' όλες τις μορφές (από το εμπόριο όπλων και ναρκωτικών, τις χαρτοπαικτικές λέσχες και τις λέσχες τυχερών παιχνιδιών, την πορνεία και το νταβατζιλίκι διάφορων νυχτερινών κέντρων, μέχρι την "τρομοκρατία" και αντιτρομοκρατία με οργανωμένο έγκλημα και την αρχαιοκαπηλία). Είναι η φύση και ο ρόλος της αστυνομίας τέτοιος που άμεσα ή έμμεσα πρέπει να εμπλακεί. Χρήματα, έλεγχος, φιλοδοξίες και διάφοροι άλλοι "πειρασμοί" της το επιβάλλουν.

β) Η αστυνομία και οι μπάτσοι είναι σύγχρονοι γενίτσαροι, που διαιωνίζουν και αναπαράγουν το καθεστώς της ταξικής καταπίεσης και ανισότητας και οι φορείς της καταστολής των κοινωνικών αγώνων που περφορούν τη νομιμότητα των αφεντικών τους που έτσι κι αλλιώς στρέφεται ενάντια σε ολόκληρο το σώμα της κοινωνίας, έναντι ευτελούς χρηματικού ποσού.

Γ.Κ.

ΕΙΣΒΑΛΟΝΤΑΣ, ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΟΝΤΑΣ, ΠΡΟΒΟΚΑΡΟΝΤΑΣ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

φουμε και υπογράφουμε οτιδήποτε. Την καλύτερη στάση την κράτησε σύντροφος, που, αφού ήρθε ο δικηγόρος του, τον έβαλε (τον δικηγόρο!) να γράψει ότι "δεν έχω τίποτα ν' αναφέρω" και να υπογράψει (!!!) την κατάθεση. Για όσους έχουν ξαναπεράσει από την Ασφάλεια, λίγη πλάκα ποτέ δεν βλάπτει...

Μέσα σ' όλο αυτό το κλίμα, η Ασφάλεια απέδωσε στον Σπύρο και στον Μάριο και άλλες δύο ληστείες στο υποκατάστημα της Τράπεζας Εργασίας στην Πλατεία Αμερικής. Η σαθρότητα της καινούριας κατηγορίας είναι καταπληκτική -οι λεπτομέρειες της θα γίνουν γνωστές μόλις περάσουν εκ νέου από τον ανακριτή (προβλέπεται για την εβδομάδα που έρχεται). Στις καινούριες κατηγορίες εντοπίζεται η πάγια τακτική της Ασφάλειας να

κλείνει με μια οποιαδήποτε σύλληψη, πολλές εκρεμείς υποθέσεις για να δείχνει παραγωγή έργου. Και ακόμη ν' αποκλειστεί η πιθανότητα να αποφυλακιστούν ο Σπύρος και ο Μάριος πριν ή μετά την δίκη τους με εγγύηση. Υπάρχουν πάντως δύο χαρακτηριστικές λεπτομέρειες. Η πρώτη είναι ότι στην τράπεζα για την οποία τους αποδίδουν τις καινούριες κατηγορίες δεν υπάρχει κάμερα, έτσι ώστε να αποδειχθεί η αθωότητά τους. Και η δεύτερη, ότι για το μόνο τους πραγματικό "αδίκημα" -την ληστεία στην τράπεζα Αθηνών στην Δάφνη- δεν έχει ακόμη βγει ή βαλιστική έρευνα για την σφαίρα που χτύπησε την κοπέλα στο πόδι. Και έχει σημασία γιατί αναμένεται να «φωτογραφιστεί» ένα από τα όπλα των μπάτσων που καταδίκων τον Μάριο.

Αυτό το άρθρο θα τελειώνει εδώ, αν δεν δημοσιεύονταν και βλακώση άρθρα σε αριστερίστικες αφημερίδες. Το πρώτο στο "ΠΡΙΝ". Εμπλεκε την σκευωρία κατά του Χρ. Μαρίνου με τον υπεύθυνο έκδοσης του "ΑΛΦΑ", Σπύρο Δα-

πέργολα, σχεδόν παρουσιάζοντάς τις δύο ξεχωριστές υποθέσεις σαν ενιαίες, κατηγορώντας τους αναρχικούς για έλλειψη ξεκάθαρης θέσης (που το είδαν;) και καταλήγοντας να μιλάει για "ηλίθιους και στημένους". Το δεύτερο κρούσμα στη "Νέα Προοπτική" (όργανο του ΕΕΚ-Τροτσκι-στές), αφού ξεκινά με α-εκτενή αναφορά στις ληστείες των μπολσεβίκων το 1905, περνά από τον Στάλιν, για να καταλήξει να χαρακτηρίσει τον αναρχικό Σπύρο Δαπέργολα σαν "προβοκάτορα". Πέρα από την ίδια την ουσία των κειμένων και των χαρακτηρισμών, δεν γίνεται παρά να παραμείνει μια απορία: όσοι δεν θέλουν να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους, γιατί νοιώθουν υποχρεωμένοι να εκφράσουν τη βλακεία τους; Και με βάση τελικά ποια στοιχεία το κάνουν; Η αστυνομία τελικά είναι αρκετή. Και αστυνομία της σκέψης -στο όνομα μάλιστα της επανάστασης- σίγουρα δεν μας χρειάζεται...

Μ.Κ.

Villa Αμαλίας: Ενάντια στο μέλλον που μας έχουν ήδη σχεδιάσει

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ στέγης της VILLA AMALIAS έχουμε μια πολύχρονη και πολυτάραχη ιστορία 5 1/2 χρόνια με άπειρες αλλαγές στη σύνθεση του κόσμου που απάρτιζε και απάρτιζε τη συγκεκριμένη συλλογικότητα και μεγάλη εξέλιξη στον τρόπο σκέψης και δράσης μέσα σε αυτά τα χρόνια.

Τα πάντα ξεκίνησαν όταν την άνοιξη του 1990 βρέθηκαν μια ομάδα από πάνκηδες να έχουν δύο σοβαρά προβλήματα και να συζητούν άπειρες ώρες για τον τρόπο λύσης τους. Το πρώτο ήταν το πρόβλημα στέγας τους μιας και η τελευταία μόνη κατοικία τους ήταν το κατελλημένο κτίριο της οδού Αμαλίας 56 το οποίο εκκενώθηκε βίαια από ΜΑΤ και ΕΚΑΜ το γενάρη του 1990.

Το δεύτερο ήταν το ίδιο που τους οδήγησε να καταλάβουν το κτίριο της οδού αμαλίας 56. Η συνειδητοποίηση ότι το πανκ που τους ένωνε δεν ήταν μόνο μύρες στην πλατεία, προκλητική εμφάνιση και γρήγορη μουσική αλλά ένας ολόκληρος τρόπος ζωής που θέλανε να ζήσουν και να προτείνουν στην κοινωνία. Η συνειδητοποίηση της διαφορετικότητας τους ταυτότητας και των πραγμάτων που ήθελαν να κάνουν τους οδηγούσε στην κατάληψη του κτιρίου της οδού Αχαρνών 80 και Χεύδεν.

Θεωρώντας αναφαίρετο δικαίωμα τους να συντηρήσουν και να δώσουν ζωή σε ένα από τα 200.000 εγκαταλειμμένα στην τύχη τους άδεια σπίτια της Αθήνας προχώρησαν σε μια καθαρά πολιτική επιλογή την κατάληψη ενός από αυτά. Μα πέρα από αυτό ήταν το ότι δεν τους ικανοποιούσε κανένας από τους ήδη υπάρχοντες τρόπους να ξεδέσουν τον ελεύθερο χρόνο τους και να τον κάνουν εκφραση και δημιουργία και όχι στερίδα καταπόνηση. Τους έβγαине μια τεράστια ανάγκη να δημιουργήσουν στο κέντρο της Αθήνας ένα χώρο που θα μπορούσαν να συνδιαχειριστούν με όσους είχαν τις ίδιες αγωνίες και ανάγκες με αυτούς. Η συνέχεια ήταν η ίδια βίαιη εκκένωση στις 27 Μάρτη 1990, ασφάλεια, δικαστήρια, κρατητήρια. Στις 3 Απριλίου 1990 ανακαταλήψη του κτιρίου με τη συμβολή εκατοντάδων συντρόφων και φίλων. Πολλή δουλειά, χρήματα και συζητήσεις κάνουν το σχέδιο να αρχίζει να πραγματοποιείται. Θέλαμε ένα στέκι-καφενείο, ένα χώρο συναυλιών και εκδηλώσεων που όλα αυτά θα εκδίδονταν στη λογική του KANTO ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ και μέσα από αυτό το πρίσμα του τρόπου και της στάσης ζωής που είχαμε επιλέξει θα έβαζαν ζητήματα σε μας τους ίδιους και στα κομμάτια της κοινωνίας που κρατούσαν τα μάτια και τα αυτιά τους ανοιχτά. Το όλο εγχείρημα θα ήταν ενάντια στην εμπορευματοποίηση των σχέσεων και των αναγκών μας, πέρα από την παθητικοποίηση, την ατομική και μαζική απομόνωση της πόλης-φυλακής και τον εθισμό από οτιδήποτε

ποτέ εθίζει και καταστρέφει την ανάγκη για δημιουργία και αναζήτηση της ελευθερίας. Εχοντας συνειδητοποιήσει ότι ο καλύτερος τρόπος να αντιταχθείς στην διάρθρωση της απολυταρχικής κοινωνίας των συγκεκριμένων ρόλων, της εξειδίκευσης και της κατανάλωσης είναι να πάρεις τη ζωή στα χέρια σου, εμείς προτείνουμε την αυτοοργάνωση των αναγκών μας στους δικούς μας χώρους με τους δικούς μας τρόπους.

ΚΑΦΕΝΕΙΟ - ΣΤΕΚΙ: Έτσι αρχικά δημιουργήσαμε ένα καφενείο-στέκι θεωρώντας ότι ο άνθρωπος έχει ανάγκη από συνύφεση (επικοινωνία) με τους συνανθρώπους του σε ένα χώρο που δημιουργεί ο ίδιος όπου δεν χάνει την ταυτότητα του στο όνομα της μόδας και του πρέπει να είμαι κάπως και να ανήκω κάπου πράγμα που η κοινωνία προωθεί με όλα τα μέσα (βλέπε πρόβατα-μαντρί). Δημιουργήσαμε ένα χώρο με την βοήθεια πάρα πολλών ανθρώπων που είχαν νιώσει την ίδια ανάγκη με εμάς. Αυτός ο χώρος λειτουργεί από ανθρώπους που εργάζονται εθελοντικά σε αυτόν και είναι πάντα ανοιχτός σε αυτούς που θέλουν να τον λειτουργήσουν πάνω σε μια συγκεκριμένη λογική. Σε αυτό το χώρο "πουλιούνται" μύρες και αλκοόλ (να, πουλιούνται και είναι αγαθά που δεν κατασκευάζονται από εμάς και είμαστε αναγκασμένοι να τα αγοράσουμε) σε τιμές λίγο μεγαλύτερες από το κόστος μιας και ο χώρος έχει λειτουργικά έξοδα. Μπορείς να ακούσεις μουσική (όχι συγκεκριμένο είδος) και να συζητήσεις από τα καθημερινά προβλήματα και ανησυχίες σου μέχρι το όραμα της επανάστασης. Είναι ένας χώρος που βρίσκονται και επικοινωνούν εκατοντάδες διαφορετικές προσωπικότητες με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν πολλές νέες παρέες και συλλογικότητες οι οποίες είναι ενεργά πολιτικές και μάχονται για την απελευθέρωση των ανθρώπων. Αλλά μιας και η διασκέδαση είναι μια από τις μεγαλύτερες ανάγκες του ανθρώπου εκεί μέσα οι άνθρωποι διασκεδάζουν κιόλας.

ΒΙΒΛΙΟΠΛΕΙΟ: Δημιουργήθηκε από την αγάπη μας για τα βιβλία σαν κύρια πηγή γνώσης για πολλούς από εμάς και από μια μεγάλη ανάγκη για αντιπληροφόρηση.

Στεγάζει μια δανειστική βιβλιοθήκη που απαρτίζεται από βιβλία τα οποία άνηκαν σε εμάς και διάφορους άλλους οι οποίοι είχαν την ίδια ιδέα με εμάς. Και η ιδέα ήταν η εξής. Θεωρώντας ότι η γνώση και η ψυχαγωγία δια μέσω του βιβλίου δεν θα πρέπει να εγείνται στο πλαίσιο της εμπορευματοποίησης και να παρέχεται μόνο σε αυτούς που έχουν την δυνατότητα να τα αγοράσουν, τα προσωπικά μας βιβλία έγιναν συλλογικά έτσι ώστε να μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες όλων των ενδιαφερόμενων. Στο χώρο επίσης του βιβλιοπωλείου διακινού-

νται μουσικά και πολιτικά έντυπα, προϊόντα της ανάγκης για έκφραση, αντιπληροφόρηση και δημιουργία διαφόρων ομάδων, ατόμων και συλλογικότητων. Επίσης δίσκοι και κασέτες μουσικών συγκροτημάτων που συνεχίζουν να θέλουν να μένουν ανεξάρτητα και όχι χειραγωγούμενα από κάθε πολυεθνική εταιρία.

Την ευθύνη για την λειτουργία του βιβλιοπωλείου έχει μια ομάδα ανθρώπων η οποία συνδιαχειρίζεται τον χώρο σε καθημερινή βάση και δια μέσω συζητήσεων καταφέρνει την βελτίωση του υλικού που διακινείται εκεί και της ίδιας της λειτουργίας του χώρου.

ΧΩΡΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ: Μα το βασικότερο και το πιο καινούριο για τα ελληνικά δεδομένα (μιας και αναρχικά βιβλιοπωλεία υπήρχαν και στέκια-καφενεία διάφορων κοινωνικών και αντιεξουσιαστικών ομάδων) ήταν η δημιουργία ενός χώρου συναυλιών και εκδηλώσεων με συγκεκριμένη λογική και όρους για αυτούς που έπαιζαν μουσική ή οργάνωναν εκδηλώσεις. Η ανάγκη ενός τέτοιου χώρου πήγαζε από πολύ βαθιά μέσα μας και από την καθημερινότητα μας μιας και το μεγαλύτερο ποσοστό από αυτούς τους πάνκηδες που κατέλαβαν το συγκεκριμένο κτίριο εκφραζόντουσαν δια μέσω της μουσικής. Το πρόβλημα με τις συναυλίες έχει μεγάλη ιστορία στη Ελλάδα. Αρχικά όλοι όσοι ασχολούνταν με το πανκ ήταν αναγκασμένοι να ψήσουν κάποιο ιδιοκτήτη κλάμπ για μια συναυλία που τους όρους τους έβαζε ο ιδιοκτήτης και ήταν συγκεκριμένοι: ακριβό εισιτήριο, χώρος ξένος προς εσένα, ίσως μπράβοι, κάποιοι που δεν είχαν να πληρώσουν να μέ-

νουν απ' έξω, ακριβό αλκοόλ, τα κέρδη να πηγνούν στο κλάμπ (ιδιοκτήτη). Και να αναγκάζεσαι να δεχτείς όλους αυτούς τους όρους που ήταν ενάντια στην ιδεολογία, πρακτικής και στάσης ζωής που είχαμε λόγω της αγάπης σου για την μουσική και της ανάγκης σου για έκφραση. Η καλύτερη περίπτωση ήταν να παίζεις σε κάποια συναυλία που έκανε κάποια αντιεξουσιαστική ομάδα για κάποιο κρατούμενο μα που και πάλι δεν την διοργάνωνες εσύ.

Έτσι θέλοντας να ξεπεράσουμε αυτό το συγκεκριμένο πρόβλημα, δημιουργήσαμε ένα συναυλιακό χώρο όπου ο καθένας που είχε μια συγκεκριμένη αντιεμπειρική λογική και πρακτική θα μπορούσε να οργανώσει από την αρχή μέχρι το τέλος μια συναυλία. Αρχικά τα γκρουπ έδειξαν ενθουσιασμένα και κάποιοι άρχισαν να το κάνουν πράξη μα τα προβλήματα πάλι εμφανίστηκαν όταν κάποια στιγμή καταλήξαμε εμείς να διοργανώνουμε τα LIVE στα οποία τα γκρουπ απλά θα έρχονταν για να παίξουν. Κάποια από αυτά τα γκρουπ να παραμένουν στην ίδια λογική που υποτίθεται βρίσκονταν από ανάγκη ή απειρία πριν τη δημιουργία του συγκεκριμένου χώρου δηλ. να παίζουν και σε διάφορα κλάμπ με τους όρους που υπήρχαν και παλιά. Αυτό στάθηκε σταθμός για εμάς: ή έπρεπε να παρατήσουμε μιας και είχαμε μερικά αποτυχία ή να κάνουμε το μεγάλο ξεκαθάρισμα. Έτσι η απόφαση μας στο να μη παραχωρείται ο χώρος για συναυλίες σε γκρουπ που έπαιζαν σε μαγαζιά έπεσε σαν κεραυνός εν αιθρία, οι αντιδράσεις και τα σχόλια ήταν πολλά και διάφορα μα έχοντας γνώση του ότι για να διατηρήσουμε την ταυτότητα μας θα έπρεπε να έρ-

θουμε σε ρήξη ακόμα και με πολλούς μας φίλους το κάναμε.

Έτσι προχωρήσαμε και το τίμημα αρχικά ήταν να λυγιστούν οι μπότες που έπαιζαν στο σπίτι μα έχοντας κατακτήσει κάτι πολύ σπουδαίο: να ξεχωρίσουν τελικά ποιοι ήταν με ποιούς και να μην χάσουμε την ταυτότητα μας. Έτσι μια νέα γενιά συγκροτημάτων που λειτουργούσαν στη λογική του KANTO ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ δημιουργήθηκε. Με τους υπόλοιπους δεν είχαμε πρόβλημα μιας και ο καθένας κάνει τις επιλογές του και είναι ο μοναδικός ρυθμιστής της ζωής του.

Τέλος όλες τις παραμέτρους της καθημερινότητας των πραγμάτων που έχουμε στο κεφάλι μας και τη δράση μας δεν μπορούμε να την παρουσιάσουμε σε ένα φύλλο χαρτί και ούτε το θέλουμε γιατί δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία. Η επαφή με τον κόσμο είναι δύσκολη, η επικοινωνία επίσης μα αυτές είναι οι τριβές που μας κάνουν καλύτερους. Η τέχνη είναι και αυτό ένα όπλο και αν θέλουμε μπορούμε να το παραδώσουμε σαν εγγύηση της υπακοής μας.

ΑΝ ΟΧΙ ο δρόμος της ανατροπής μας περιμένει. Εμείς δεν έχουμε τη συνταγή της απελευθέρωσης, την αναζητάμε και ίσως αυτό από μόνο του να φτάνει. Δεν είμαστε οδηγοί, είμαστε συνοδοιπόροι με ανθρώπους ελαττώματα. Μα προχωράμε ενάντια στις σειρήνες της κοινωνίας και του ίδιου μας του εαυτού. Τα λάθη μας δυνάμυνουν, η εμπειρία μας είναι χρήσιμη, το μέλλον μας περιμένει έτοιμο να μας αντιγράψει για να μας ενσωματώσει ακόμα μια φορά.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΕΙ ΤΟ ΠΑΝΚ
ΑΠΕΙΛΗ

Ταξιδεύοντας στην Κομοτηνή...

Η ΚΟΜΟΤΗΝΗ είναι μια πόλη ι-διόρρυθμη, χαρακτηριστική. Αυτό που την κάνει τόσο διαφορετική από τις άλλες πόλεις είναι το έντονο ανατολίτικο στοιχείο της. Από το 1362 ως το 1920 η Κομοτηνή άνηκε στην Τουρκία και ονομαζόταν Γκιουμουλτζίνα.

Το 1923 υπογράφηκε η συνθήκη της Λοζάννης. Ο Βενιζέλος και ο Ινόν μαζί με αντιπροσώπους από Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία, Ιαπωνία, Σερβία, Ρουμανία, ΕΣΣΔ και παρατηρητές από τις ΗΠΑ κανόνισαν σύμφωνα με τα συμφέροντά τους τις ζωές χιλιάδων ανθρώπων. Ανάμεσα σ' αυτά που συμφωνήθηκαν ήταν και η ανταλλαγή όμως εξαιρέθηκαν οι κάτοικοι της Ίμβρου, της Τενέδου και της Ινσταμπούλ (ελληνικές βλέςεις) και οι κάτοικοι της Δυτ. Θράκης (τουρκικές βλέςεις).

Η σημερινή Κομοτηνή είναι μια πόλη χωρισμένη στα δύο. Στο μέρος

που ζουν οι έλληνες (το κέντρο της πόλης) και το μέρος που ζουν οι Τούρκοι (όπως και οι ίδιοι αυτοπροσδιορίζονται). Το ελληνικό μέρος της πόλης είναι μια κλασική επαρχιακή πόλη. Πολυκατοικίες, καφετέριες, μαγαζιά, κόσμος, κίνηση, βαβούρα... Περνώντας όμως στα "τούρκικα", η εικόνα είναι τελείως διαφορετική. Αντί για πολυκατοικίες υπάρχουν πολλά θλιβαρά κτήρια με κοινή αυλή, πίσω από ψηλούς άσπρους τοίχους που σε δυσκολεύουν να δεις μέσα. Τα σπίτια αυτά είναι στοιβαγμένα το ένα πάνω στ' άλλο, σε μια προσπάθεια να χωρέσουν όλα μέσα σε λίγα τετραγωνικά. Αντί για καφετέριες υπάρχουν δυο-τρία καφενεία, ενώ τα περισσότερα μαγαζιά είναι μαζεμένα σ' ένα δρόμο όπου είναι η αγορά. Η κατάσταση θυμίζει έντονα Μοναστηράκι, αφού υπάρχουν πολλοί μικρέμποροι που πουλάνε μεταχειρισμένα αντικείμενα, τετζερέδια κ.α. Η εικόνα που δίνει η τουρκική πλευρά της Κομοτηνής είναι μια εικόνα εξαθλίωσης. Μικροσκοπικά μαγαζάκια, μεταχειρισμένα αντικείμενα, παραπήγματα αντί για σπίτια, πεινασμένα παιδάκια που ζητιανεύουν στους δρόμους, άνθρωποι ξεχασμένοι απ' όλους.

Οι τούρκοι της Κομοτηνής ζουν κυρίως δουλεύοντας στα χωράφια, αφού δεν τους προσλαμβάνουν σε δημόσιες υπηρεσίες, ή δουλεύοντας στην αγορά. Φυσικά πολλοί απ' αυτούς δεν δουλεύουν καθόλου. Άδειες για σπίτι δίνονται πολύ δύσκολα στους τούρκους. Έτσι αναγκάζονται να χτίσουν χαμόσπιτα παράνομα. Η εκμετάλλευσή τους συνεχίζεται από την αστυνομία, η οποία εισπράττει διάφορα χρηματικά ποσά για να κάνει "τα στραβά μάτια".

Στα στενά σοκάκια που ζει η τουρκική μειονότητα, σπάνια συναντά κανείς ανθρώπους. Μόνο το πρωί στην αγορά και πολύ λίγους στα καφενεία. Όταν περνάει κάποιος από μπροστά τους, το πιθανότερο είναι να σταματήσουν να συζητούν. Αν τους μιλήσει, το πιθανότερο είναι να φύγουν. Αν προσπαθήσει να τους φωτογραφήσει, μπορεί ν' αρχίσουν να τρέχουν... Η τουρκική μειονότητα της Κομοτηνής είναι πολύ φοβισμένη... Το παρελθόν ξεχνιέται δύσκολα. Πριν μερικά χρόνια τους είχαν μαζέψει στο Εθνικό Στάδιο Κομοτηνής και οι φαντάροι τους σημάδευαν στα κεφάλια με τα όπλα τους. Το 1989, μετά το θάνατο ενός έλληνα από έναν τούρκο μέσα στο νοσοκομείο της Κομοτηνής, εκα-

τοντάδες έλληνες μπήκαν στα "τούρκικα" και με την συμπαράσταση της αστυνομίας έσπασαν μαγαζιά, σπίτια, τζαμιά και χτύπησαν τον κόσμο.

Οι καταστροφές από τις επιδρομές των "πολιτισμένων" ελλήνων ήταν ανυπολόγιστες. Οι μόνες τουρκικές ιδιοκτησίες που έμειναν άθικτες, ήταν αυτές των μεγαλοσπιτακίδων και των μεγαλοαστών, όπως ο Σαδίκ (εκτός των άλλων είναι και ιδιοκτήτης μιας πολυκατοικίας και νοικιάζει διαμερίσματα στους φοιτητές), οι οποίοι φυσικά τα έχουν καλά με όλους. Η τουρκική μειονότητα της Κομοτηνής έχει και αυτή την ελίτ της. Μια αισχρή μειοψηφία που εκμεταλλεύεται κυρίως την ίδια την μειονότητά της. Ας μην παραξενευτεί λοιπόν κάποιος αν δει κανένα τούρκο με "Mercedes", κανήτο τηλέφωνο ή δоруפורική κεραία στο σπίτι του. Όπως είναι γνωστό οι εκμεταλλευτές δεν γνωρίζουν σύνορα, έθνη, θρησκείες...

Σήμερα, οι έλληνες της Κομοτηνής αντιμετωπίζουν με ψυχρότητα τους τούρκους. Δεν πηγαίνουν στα μέρη τους όπως δεν πάνε και αυτοί στα δικά τους. Το κράτος όμως κάνει ότι μπορεί για να τρομοκρατήσει, να περιθωριοποιήσει και τελικά να οδηγήσει στη μετανάστευση την τουρκική μειονότητα. Ο στρατός δεν παραλείπει την έπαρση και την υποστολή της ελληνικής σημαίας στην πόλη της Κομοτηνής, ενώ προωθείται και το σχέδιο εγκατάστασης αρκετών ρωσσοπόντων σ' όλη τη Θράκη. Επίσης διορίζει το θρησκευτικό αρχηγό τους, το Μουφτί και απαλλοτριώνει ιδιοκτησίες που ανήκουν στον τουρκικό πληθυσμό. Φυσικά δεν λείπουν και οι ντόπιες φασιστοφυλλάδες (μερικές μάλιστα έχουν χρηματοδοτούνται και από επίσημους φορείς και οργανισμούς, όπως τράπεζες, δήμους και κοινότητες της περιοχής (π.χ. εφημερίδα "πατρίδα").

Η αντιπληροφόρηση, η προπαγάνδα και η αλληλεγγύη στους τούρκους καταπιεσμένους, είναι κάτι παραπάνω από απαραίτητο. Πρέπει να τους δείξουμε πως τίποτα δεν μας χωρίζει μ' αυτούς. Μας χωρίζουν τα πάντα με τους εκμεταλλευτές μας!

Τ.Σ.
ΑΘΗΝΑ

ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΙΡΑΚ

ΔΕΝ ΠΕΡΑΣΑΝ τρεις μήνες καν από την προηγουμένη εκκαθαριστική επιχείρηση του τουρκικού στρατού ενάντια στους κούρδικους αντάρτες και βλέπουμε σε εξέλιξη μια νέα επιχείρηση στα βουνά του Κουρδιστάν. Έτσι το τουρκικό κράτος μένει πιστό στην υπόσχεσή του ότι θα επιστρέψει οπότε κρίνει σκόπιμο, εισβάλλοντας στα σύνορα του Β. Ιράκ, αλλά και αποδεικνύεται έμπρακτα ότι οι επιχειρήσεις της ανοιγής δεν μπόρεσαν να κόψουν την κουρδική αντίσταση, όπως διατυμπάνιζαν οι τούρκοι στρατοκράτες.

Έτσι γινόμαστε μάρτυρες μιας ακόμα επιχείρησης γενοκτονίας στην Ν.Α. Τουρκία και στο Β. Ιράκ με δολοφονίες, αμάχων, κάψιμο χωριών και εκκένωση ολόκληρων περιοχών που σκοπό έχουν όχι στο άμεσο χτύπημα των αντάρτων του PKK, αλλά στην εξαφάνιση του κουρδικού στοιχείου από την περιοχή. Το αποτέλεσμα είναι να αποκοπούν οι αντάρτες από τον φυσικό σύμμαχο και υποστηρικτή τους, δηλαδή τον κουρδικό λαό -και αντάρτικο χωρίς την άμεση στήριξη του ίδιου του λαού ούτε να επιβιώσει μπορεί, ούτε περαιτέρω να αναπτυχθεί.

Η επιχείρηση, όπως και την περασμένη άνοιξη, έτσι και τώρα έχει την πλήρη κάλυψη τόσο των αμερικανών όσο και των κρατών που παίζουν

στρατηγικό ρόλο στην πορεία της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ίδιος ο πρόεδρος Κλίντον δηλώνει απερίφραστα την υποστήριξη του σε αυτή την εκστρατεία που στρέφεται ενάντια στην "κουρδική τρομοκρατία". Η Γερμανία αποτελεί τον κύριο υποστηρικτή του τουρκικού κράτους με την βοήθεια που του παρέχει τόσο σε πολιτικό υλικό, όσο και σε οικονομική βοήθεια, αποτελώντας τον κύριο πηλίκ και φυσικό αυτόνομο στην γενόκτονα που διεξάγεται στην Ν.Α. Τουρκία και στο Β. Ιράκ, ενώ παράλληλα οι κυριότερες κουρδικές αριστερές οργανώσεις στην Γερμανία έχουν τεθεί σε παρανόμια με το πρόσχημα της "τρομοκρατίας".

Σήμερα η νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων περνάει και απ' τα βουνά του Κουρδιστάν και είναι αδιανόητο τη στιγμή που οι κύριοι του κόσμου θέλουν να παγώσουν οριστικά την κυριαρχία τους πάνω στους λαούς, σ' ένα κράτος, όπως η Τουρκία, που προσπαθεί απεγνωσμένα να μπει στη Δ.Ε.Ε. να διεξάγει έναν αγώνα με σαφή αντιιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά ενάντια στις επιλογές ΝΑΤΟ, ΕΟΚ κλπ. Τώρα μάλιστα που το παλαιό σπινάκι έχει παρει ένα δρόμο προς μια πιο ήπια λύση, οι κουρδοί αποτελούν ίσως το μοναδικό πρόβλημα στην περιοχή. Το ελληνικό κράτος ενώ

γενικά ακολουθεί μια πολιτική στήριξης του απελευθερωτικού αγώνα των Κούρδων -φυσικά για λόγους εθνικής πολιτικής απέναντι στη Τουρκία- απέφυγε να καταδικάσει από την πρώτη στιγμή τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις αποδεικνύοντας έτσι ότι στην πραγματικότητα η πολιτική του είναι υποχείριο των αμερικανών και δυτικοευρωπαίων συμμάχων του, προσπαθώντας πάντα να διατηρεί τις ισορροπίες ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο.

Την ώρα που γράφονται αυτές οι τελευταίες γραμμές οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στο Β. Ιράκ έχουν τουλάχιστον προσωρινά ανασταλεί, δείχνοντας έτσι ότι η εξολόθρευση του κουρδικού αντάρτικου δεν είναι και τόσο εύκολη υπόθεση. Ανεξάρτητα από την οποιαδήποτε κριτική μπορεί να κάνει κάποιος στο ρόλο του PKK, ανεξάρτητα από το ότι έχουν αρχίσει να διαφαινόνται κάποιες προοπτικές για πολιτική λύση στο κουρδικό (δημιουργία εξοριστικού νοβουλίου) το κουρδικό αποτελεί το σημαντικότερο ίσως αποσταθεροποιητικό παράγοντα στον ευαίσθητο γεωπολιτικό χώρο της Μέσης Ανατολής και σημαντικό εμπόδιο στην εγκαθίδρυση της νέας τάξης πραγμάτων. Γι' αυτό και η αλληλεγγύη μας στο κουρδικό λαό είναι δεδομένη.

Τ.Α.

Τα πυρηνικά του Ισραήλ

δημοσιεύει, ο Βανού-νου οδηγήθηκε από τη Mossad στο Ισραήλ και καταδικάστηκε σε 18 χρόνια φυλάκιση.

Την άνοιξη του 1995 εκδόθηκαν οι "Υποθέσεις του Βανού-νου" από τον πανεπιστημιακό Yoel Cohen, με πρόγραμμα γραμμένο από τον F. Barnaby, έναν διεθνούς φήμης ειδικό πυρηνικών όπλων και για μεγάλο διάστημα διευθυντή του ινστιτούτου έρευνας της συνθήκης SIPRI στην Στοκχόλμη. Στο βιβλίο αναγράφεται και η επεξήγηση ότι "το παρόν βασίζεται σε πηγές εκτός της χώρας, πράγμα που δεν αποδεικνύει τίποτα για την εγκυρότητα των πηγών του".

Το παιχνίδι παίζεται μ' έναν τρόπο που με διάφορες παραλλαγές εφαρμόζεται παντού: Παρόλο που η κατοχή πυρηνικών από το Ισραήλ είναι εκτεταμένα γνωστή, οι κυβερ-

νώντες ποτέ δεν την έχουν επικυρώσει ή διαψεύσει. Το βασικό σύνθημα είναι: "Το Ισραήλ ποτέ δεν θα εισάγει πρώτο πυρηνικά όπλα στην Εγγύς Ανατολή." Το 1975, ο πρωθυπουργός Rabin είχε προσθέσει: "Δεν θα το αντέξουμε, όμως, να είμαστε οι δεύτεροι!"

Σύμφωνα, λοιπόν, με τις δηλώσεις του Βανού-νου, οι ισραηλινοί παρήγαγαν από το 1976 ως το 1985 στην Dimona περίπου 400 κιλά πλουτωνίου. Πριν από το 1976 παρήχθησαν γύρω στα 200 κιλά και από το 1985 και μετά, σύμφωνα με εκτιμήσεις, γύρω στα 300 κιλά. Έτσι, μέχρι τις αρχές του 1995, η συνολική παραγωγή πλουτωνίου ανέρχεται στα 900, περίπου, κιλά, αρκετά για 200 πυρηνικές κεφαλές.

Μαζικό αντιπυρηνικό κίνημα; Η εθνικιστική ιδεολογία και μια σειρά εξορθολογισμένων επιχειρημάτων για την "αποτροπή" και την "ασφα-

λεια" φάνηκαν ικανά να γεμίσουν τις εσωτερικές δημοσκοπήσεις με ΝΑΙ στη συνέχιση των πυρηνικών εξοπλισμών στο Ισραήλ. Η ισχυρότερη εθνική δικαιολογία είναι ο εξοπλισμός του Ιράκ με χημικά όπλα (μεταξύ των οποίων και τα γνωστά αέρια με επιδράσεις στο νευρικό σύστημα) και η ανάμνηση της εκτόξευσης 39 ιρακινών πυραύλων τύπου Scud στο Ισραήλ το 1991 κατά τη διάρκεια του πολέμου στον Περσικό. Έτσι, η "περιορισμένη" στρατιωτική δύναμη του Ισραήλ στην Εγγύς Ανατολή σε τανκς, πυροβολικά, μαχητικά αεροσκάφη, ελικόπτερα και πυραύλους εξισορροπείται από την ύπαρξη του ισραηλινού πυρηνικού εκφοβισμού. Οι "λύσεις" που προτείνουν οι διεθνείς οργανισμοί είναι ο περιορισμός των εξοπλισμών, η παύση της εξέλιξης των εξοπλισμών και γενικά τέτοιες τυπικότητες που το μόνο που κάνουν είναι να γεμίζουν διπλω-

ματικά έγγραφα, να συμπληρώνουν ερευνητικά κονδύλια, να εξάπτουν τη φαντασία του κόσμου σε μαζοχιστικά όνειρα ολέθρου και κατάρκτης και βέβαια, να εξασφαλίζουν ότι την πυρηνική υπεροχή θα κατέχουν πάντοτε οι ΗΠΑ. Η κυβέρνηση Κλίντον έχει προτείνει να κλείσει ο αντιδραστήρας στην Dimona. Εννοείται ότι σ' αυτές τις προτάσεις τόσο τα αφεντικά του Ισραήλ, όσο και τα αφεντικά των χωρών της Εγγύς Ανατολής είναι ριζικά αντίθετοι. Το Ισραήλ δεν θέλει "χωρίς όρους" να παραιτηθεί μπρος στις απαιτήσεις των άλλων χωρών, ενώ οι αραβικές χώρες δεν θέλουν με τίποτα να αποδεχτούν το πυρηνικό μονοπώλιο του Ισραήλ, που θα τους έκοβε για πάντα το δρόμο να αποκτήσουν κι αυτοί κάποτε τα πυρηνικά τους.

Έτσι η διενέξεις αράβων και ισραηλινών βρίσκουν συνεχώς κάποιες μικροεκτονώσεις, με ουσιαστικά ελέγχονται μια χαρά από τα στρατιωτικά παρατηρητήρια της Δύσης.

Εν τω μεταξύ, η Ρωσία παζαρεύει του 500 τόννους ουρανίου που είχε συμφωνήσει το 1993 να πουλήσει ως χαμηλής περιεκτικότητας πυρηνικά καύσιμα στις ΗΠΑ προς 600 δολάρια το κιλό, ζητώντας 800 δολ. Ήδη έχει πουλήσει 30 τόννους ουρανίου στις ΗΠΑ, αξίας 24 εκατ. δολαρίων, σύμφωνα με το Ρώσο υπουργό ατομικής ενέργειας Μιχαήλ Κοφ. Η Βουλγαρία ετοιμάζει δεύτερο πυρηνικό εργοστάσιο. Οι διαδηλώσεις-συλλαλητήρια σε διάφορες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες ενάντια στις πυρηνικές δοκιμές που θα κάνει η Γαλλία στο Ν. Ειρηνικό έχουν αντιμετωπιστεί με γραφικότητα, ή έστω με ένα δημοσιογραφικό δέος απέναντι σε μοντέρνους οικολόγους όπως η GREENPEACE, χωρίς να μπορέσει να θιγεί το πολιτικό ζήτημα της ίδιας της κατοχής πυρηνικών και η συνολική σημασία της. Για πόσο ακόμα η ειρηνική συνεργασία όλων των αφεντικών στα θανατηφόρα τους σχέδια θα δουλεύει τόσο καλά;

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΞΑΨΕΙΣ

ΤΟ 1943, η ρωσίδα λογοτέχница Αγν Ραντ, που είχε εγκαταλείψει τη σταλινική ΕΣΣΔ ψάχνοντας τη λύση του κοινωνικού αινίγματος στις ΗΠΑ, δημοσίευσε το *Συντριβάνι*. Στο βιβλίο της εκθειάζεται η ατομική ιδιοφυία του πρωταγωνιστή-αρχιτέκτονα, που ξεπερνά ηρωικά τη στενομυαλιά του κοσμάκη και τις ισοπεδωτικές του ιδεολογίες και καταφέρνει να δημιουργήσει θαύματα. Αν προέβλεψε με ενθουσιασμό τα αναπτυξιακά κατορθώματα της δεκαετίας του '50, με το επόμενο βιβλίο της, Ο Άτλας αναστήκωσε τους ώμους του (1957) μπόρεσε να εκφράσει την πιο μύχια πίστη των "ανεξάρτητων επιχειρηματιών" (- και όλων των ακολούθων τους): ότι αυτοί είναι το πρότυπο του τέλει ανθρώπου-που διασχίζει ως Προμηθέας την ιστορία μέχρι να φτάσει στους αιώνες του καπιταλισμού για να επιδείξει το μάξιμουμ των δυνατοτήτων του.

Στο βιβλίο αυτό η Αγν Ραντ επι-

νοεί την Laissez Faire City, του παραδείσου της ελεύθερης αγοράς, της ουτοπικής πόλης όπου όλα λειτουργούν ρολόι ακριβώς επειδή επιφάσεις κρατικού ελέγχου, πρόνοιας, ισότητας, συλλογικών αποφάσεων και δημοκρατίας εκλείπουν εντελώς.

Η ιδέα είναι η εξής: ΜΙΑ ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΗ ΧΩΡΑ ΝΟΙΚΙΑΖΕΙ ΜΕ LEASING ΕΚΑΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΣΕ ΧΙΛΙΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ ΜΕ ΠΕΝΗΝΤΑΕΤΕΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ. Έτσι, μέσα από τα ιδανικά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας γεννιέται η Ατλαντίδα του ελεύθερου οικονομικού ανταγωνισμού.

Η ιδέα αυτή διαφυλάχθηκε από ένα cult αναγνωστικό κοινό και τελικά συντονίστηκε με τις χιλιαστικές ονειρώξεις σημερινών επιχειρηματιών που από τον Ιανουάριο του 1995 έχουν στήσει το Διεθνές Ίδρυτικό Ταμείο για την υλοποίηση της

πόλης του απόλυτου laissez faire. Στις ΗΠΑ (Φλόριδα), τη Ρωσία (Μόσχα), την Ευρώπη (Ζυρίχη) και την Κεντρική & Νότια Αμερική (στην Costa Rica, τη χώρα που φλερτάρει με τα πιο προχωρημένα καπιταλιστικά πειράματα) υπάρχουν γραφεία και τραπεζικοί λογαριασμοί μέσω των οποίων σχεδιάζεται η πενήνταχρονη περιπέτεια της ποιητικής του κέρδους.

Ο κρατικός καπιταλισμός κατέρρευσε, ήρθε επτέλους η ώρα για λίγη ξέφρενη, ανέμελη δημιουργία! Οι υπάνθρωποι με τις καλοθερμμένες βάνουσες ορμές δεν θα εξασκήσουν παρά ένα χόμπι στη μυθική τους πόλη, με τη φιλοδοξία να μείνουν οι φιλοσοφικές τους επιδόσεις στην ιστορία (-στην ιστορία που, αφού τελείωσε, σγκώνει και κανένα παιχνιδάκι!). Δεν ζητούν παρά ν' α-

ποδειχτεί, σ' ένα κενό αέρος, σε μια νεκρή ζώνη που θα αναστηθεί με το leasing, και στην πράξη πλέον, στην έσχατη αυτή συμβολική πράξη, μέσα στο ίδιο το τριτοκοσμικό χωράφι των "μέτριων", ότι οι ταπεινές αξίες της αλληλεγγύης, της αλληλοβοήθειας και της πρόνοιας δημιουργούν όλα τα ενοχλητικά κοινωνικά προβλήματα, τον πληθωρισμό, τα χαμηλά ισozύγια και τις πτώσεις των μετοχών. Τι να τα κάνουν τα δισεκατομμύρια των ανίκανων, από χέρι χαμένων, αντιδημιουργικών, και προπαντός ανωνυμών στοιχείων, που είτε ξεσηκώνονται χωρίς αιτία, είτε πιάνονται από τον δήθεν ανθρωπισμό της αστικής δημοκρατίας, λες και τους εννοούσανε σοβαρά οι χάρτες των δικαιωμάτων και τα απανταχού αναθεωρημένα συντάγματα; Εδώ η τέχνη εμπνέει τη ζωή!

Συγκρούσεις σε προάστια του Λονδίνου

Συγκρούσεις μεταξύ-μπάτσων και διαδηλωτών, που άρχισαν από την προηγούμενη Πέμπτη, έχουν ανάψει στο Λιούτον, ένα από τα θάλασσες κατασκευής προάστια του Λονδίνου. Οι συγκρούσεις ξεκίνησαν όταν μπάτσοι συνέλαβαν νεαρό μετανάστη για μικροκλοπή. Συγκροτήθηκε τότε πορεία νεαρών που διαμαρτύρονταν και στη συνέχεια άρχισαν να καίνε σχολεία, την δημοτική βιβλιοθήκη κ.ά κτίρια. Τα συνθήματα κατά τις πορείες αφορούσαν, μεταξύ άλλων, την ανεργία και την υποβάθμιση και εξαθλίωση της ζωής τους.

Ελευθεριακά σεμινάρια

Οι χώροι του γαλλικού πανεπιστημίου Renne II, που σείστηκαν πέρυσι και φέτος από τις απεργίες και τις συνελεύσεις, θα φιλοξενηθούν, από τις 26 Ιουνίου ως την 1η Ιουλίου, το καλοκαιρινό πανεπιστήμιο της Ελεύθερης Κομμουνίας του Villejean. Η ιδέα της σύστασης των τμημάτων προήλθε από ανθρώπους που είχαν λάβει μέρος στις κινητοποιήσεις του '94 και του '95. Τα ζητήματα που θα συζητηθούν είναι η εργασία, η εκπαίδευση, τα media και οι μειονότητες. Για όποιον ενδιαφέρεται, η διεύθυνση επαφής είναι: Polis, Univ. de Rennes 2, 6 av. Gaston Berger, 35000 Rennes, France.

Απεργιακές κινητοποιήσεις στη Γαλλία

Στο εργαστήριο αυτοκινήτων Matra-Auto στο Romorantin της Γαλλίας, που ειδικεύεται στην κατασκευή Espace Renault με ρυθμούς παραγωγής 16 αυτοκινήτων την ώρα και απασχολεί 2200 μισθωτούς, το 80% ολόκληρου του προσωπικού βρίσκεται σε (κυκλική-διακεκομμένη) απεργία εδώ και ένα μήνα. Η κεντρική διεκδίκηση αφορά την αύξηση του μισθού κατά 500 φράγκα το μήνα. Αυτή τη στιγμή το εργαστήριο δεν λειτουργεί πάνω από 6 ώρες τη μέρα και η παραγωγικότητα έχει πέσει κατά 40%. Τα αφεντικά αρχίζουν κι ανυπομονούν, παρόλο που έ-

χουν προβλέψει ως ένα βαθμό μεμονωμένες "αναστατώσεις". Οι εργαζόμενοι δηλώνουν ότι "έχουν ακόμη καιρό μέχρι να αποφασίσουν ότι ικανοποιήθηκαν κάποια αιτήματά τους" κι ότι "μ' αυτόν το ρυθμό, αντέχουν ακόμη πολύ".

Εν τω μεταξύ, στις φαρμακοβιομηχανίες Roders στην περιοχή Rhone-Poulenc έληξε μια σειρά απεργιακών κινητοποιήσεων που είχαν αρχίσει τον Ιανουάριο του 1995. Οι κατακτήσεις εξαρτήθηκαν με μαθηματική ακρίβεια από την ένταση των κινητοποιήσεων: όπου οι εργαζόμενοι φάνηκαν πιο αποφασισμένοι, εκεί οι αυξήσεις ήταν άμεσες. Μήπως σημαίνει κάτι αυτό για το μέλλον των εργασιακών σχέσεων στη Γαλλία.

Συνεργασίας για τον πόλεμο

Στην σύνοδο για την ασφάλεια της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης την προηγούμενη εβδομάδα, οι αξιωματικοί του ΝΑΤΟ που παρευρέθησαν, εξέθεσαν με σαφήνεια τις προθέσεις επέκτασης του ΝΑΤΟ. Ο Holbrooke, γ.γ. του ΝΑΤΟ για ζητήματα Ευρώπης και Καναδά μίλησε για τις 100.000 των αμερικανών στρατιωτών που "θα συνεχίσουν να βρίσκονται στην Ευρώπη, τόσο για στρατιωτικούς, όσο και για πολιτικούς λόγους". Υποσχόμενος η διαδικασία διευρύνσης να έχει αποφέρει καρπούς ως το Δεκέμβριο, δήλωσε ότι "το ΝΑΤΟ πρέπει να γίνει το μέσο με το οποίο η Δύση θα βοηθήσει την ΚΑ Ευρώπη να υιοθετήσει νέους θεσμούς".

Στην Ελλάδα, η αναδιάρθρωση των στρατοπέδων και των βάσεων τα τελευταία τέσσερα χρόνια συνιστούν ένα ακόμη επίπεδο συνεργασίας της ΕΥΠ, του ΥΠΕΞ, της ΕΛΑΣ, των ελληνικών στρατιωτικών κλιμακίων και του ΝΑΤΟ. Και ανεπίσημα, η αθλητική συνεργασία με χώρες της ΚΑ Ευρώπης έχει αρχίσει από καιρό. Εδώ και δύο χρόνια, η Αλβανία και τα Σκόπια έχουν επανειλημμένα δεχτεί αμερικανούς στρατιώτες για δοκιμές και ασκήσεις. Την Τρίτη, το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ, ανακοίνωσε ότι από τις αρχές Ιουλίου μέχρι τα μέσα Σεπτεμβρίου, στρατιώτες της Εθνοφρουράς των ΗΠΑ θα συνεργαστούν με αλβανούς στρατιώτες σε νοσοκομειακή μονάδα στα Τίρανα, ενώ από τις 16 Ιουλίου, 110 στρατιώτες θα επιδοθούν σε ασκήσεις διάσωσης στη λίμνη Μπάλατον με στρατιώτες των Μονάδων Εθνικής Άμυνας της Ουγγαρίας.

LAISSEZ FAIRE CITY

Write or Fax your letter to any of the Consular Offices below:

U.S.A.	EUROPE
Laissez Faire City PO Box 407017 Oakland Park, Florida 33340	Laissez Faire City Postfach 858 8024 Zurich, Switzerland
RUSSIA	S & C AMERICA
Laissez Faire City Vatshavskoye Sh. 37 Int'l P.O. Box 29 Moscow	Laissez Faire City APDO 386-2250 Tres Rios, Costa Rica

U.S.A. Fax number: (305) 921-8873

LAISSEZ FAIRE CITY® was founded in 1995 and registered by the Laissez Faire City International Trust

Καταστολή στην Αυστραλία

Βιβλιοπωλείο "Barricade" ("οδόφραγμα"), Μελβούρνη. Μετά την επίθεση ενάντια στο βιβλιοπωλείο από φασίστες την 2/6/95, είχαν επιθέσει των μπάτσων. Στις 3/7/95 περίπου στις 2 το απόγευμα, μπάτσοι με προτεταμένα όπλα επιτέθηκαν στο βιβλιοπωλείο. Ερεύνησαν όλους τους χώρους, καθώς πίσω και από αυτό, όπου μένουν μερικά άτομα. Πήραν φωτογραφίες και βιντοσκοπήσαν οτιδήποτε. Κατάσχισαν την μπροσούρα "Μπακούιν - Νετσόγιεφ", όσα αντίτυπα της βρήκαν, καθώς και διάφορα άλλα.

Οι μπάτσοι έκαναν ερωτήσεις, όπως ποιά είναι η σχέση του βιβλιοπωλείου με οργανώσεις τύπου I.S.O. (η ΟΣΕ της Αυστραλίας) κι άλλες, και έδειξαν μπερδεμένοι για κάποια πράγματα.

Θα οδηγηθούν στο δικαστήριο 2 σύντροφοι, δηλαδή ο ένας που κατείχε μικροποσότητα μαριχουάνας και ο άλλος που δούλευε στο βιβλιοπωλείο την ώρα της επίθεσης.

Εκφράστε την αλληλεγγύη σας με κάθε τρόπο. Στείλτε γράμματα σε: BARRICADE BOOKS/INFOSHOP, 115 SYDNEY RD., 3056 BRUNSWICK, MELBOURNE, AUSTRALIA." (από γράμμα συντρόφου)

Η CNT 40 χρόνια μετά στον σύγχρονο κόσμο

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να προσεγγίζει κανείς την ιστορία. Ένας απ' αυτούς είναι και η μελέτη, όχι των άμεσων αποτελεσμάτων που προκύπτουν από την κίνηση της ιστορίας, αλλά της παρακαταθήκης που αφήνει στη συλλογική μνήμη. Και κυρίως της δυνατότητας να παραχθεί -ή να μην παραχθεί- το καινούργιο μέσα από την μεταμόρφωση της μνήμης σε συνείδηση.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ του Φράνκο (20 Νοέμβρη 1975) οι Ισπανικοί αναρχοσυνδικαλιστές έριξαν το σύνθημα: "να επανοικοδομήσουμε τη CNT". Μετά από μια σειρά κινήσεων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, στις 25 Ιουλίου 1976, η επίσημη επανίδρυση της CNT ήταν μια πραγματικότητα που χαιρετίστηκε με ενθουσιασμό. Μέσα σε 2 χρόνια πάνω από 250.000 άτομα έγιναν επίσημα μέλη της οργάνωσης. Σημειές και λάβαρα καταχωρίστηκαν για τέσσερις σχεδόν δεκαετίες βγήκαν από τις κρυψώνες τους, χιλιάδες αναρχικοί αγωνιστές που είχαν ζήσει στην εξορία από το 1939 επέστρεψαν για να "συνεχίσουν από εκεί όπου είχαν μείνει".

Αυτό ακριβώς ήταν το πρόβλημα. Πειπεισμένοι για την κεντρικότητα του εργατικού ζητήματος στο κοινωνικό κίνημα - μια πραγματικότητα μέσα στην οποία είχε αναπτυχθεί και δράσει η παλιά CNT - οι αναρχοσυνδικαλιστές επιδίωκαν σαν φυσική συνέπεια, την κεντρικότητα της CNT μέσα στο αναρχικό κίνημα, "εκεί όπου είχαν μείνει". Ακόμα η CNT δεν είχε κατακτήσει μια σύγχρονη κριτική της καπιταλιστικής κοινωνίας στο βαθμό μάλιστα που το νέο μοντέλο κυριαρχίας (ο καταναλωτισμός, το εμπόρευμα, η μικροαστικοποίηση, η μαζοποίηση κ.λπ.) δεν είχε γίνει ορατό στην Ισπανία που για τέσσερις δεκαετίες ζούσε υπό καθεστώς δικτατορίας. Υπήρχε ασάφεια προθέσεων και ελλιπής κριτική. Άλλωστε μια τόσο γρήγορη αριθμητική αύξηση των μελών της CNT, όπως αυτή που παρατηρήθηκε, δεν επέτρεπε την διαλεκτική σύγκρουση των διαφόρων τάσεων αλλά οδηγούσε σε ένα συγκρητισμό.

Όχι σε μια πολυμορφία αλλά σε μια πολυ-α-μορφία

Ωστόσο η αριθμητική δύναμη της

CNT αποτελούσε μια απειλή για το Ισπανικό κράτος. Το παιχνίδι του τρομοθεάματος, που τόσο καλά γνώρισαμε και στην Ελλάδα, ήταν μια από τις απαντήσεις του κράτους στην απειλητική παρουσία των αναρχοσυνδικαλιστών. Σειρά βομβιστικών επιθέσεων αποδίδονται, χωρίς στοιχεία στη CNT. Φημολογίες για διασυνδέσεις, δίκτυα, συνωμοσίες. Το αποκορύφωμα στις 15 Ιανουαρίου 1978, η εκρήξη στη Scala της Βαρκελώνης, με 4 νεκρούς εργαζομένους. Πολύ αργότερα αποδείχθηκε η ενοχή του αστυνομικού Gambin. Αυτή την περίοδο όμως η Ισπανία γνωρίζει μια κατάσταση που θυμίζει την Ιταλία, με τη διαφορά ότι στο επίκεντρο της τρομοκρατολογίας δεν βρίσκεται μια παράνομη ομάδα, όπως οι "Ταξιαρχίες", αλλά ένα αναρχικό εργατικό συνδικάτο που δρα ανοιχτά. Οι συνεχείς σκευωρίες θα αναγκάσουν τη CNT να δηλώσει ότι, χωρίς να τον αποκρύψει, σε καθεστώς αστικής δημοκρατίας δεν επιλέγει το δρόμο του ένοπλου αγώνα.

Η έλλειψη συνοχής και σύγχρονης κριτικής, η τάση ηγεμονισμού πάνω στο αναρχικό κίνημα και το κόλπο του τρομοθεάματος θα προκαλέσουν δραματική μείωση των δυνάμεων της οργάνωσης. Ο πόλεμος που έχει κηρυχθεί από το κράτος ενάντια στη CNT θα συνεχιστεί με τις κυβερνήσεις του PSOE του Gonzales που, μέσα στη δεκαετία του '80, θα επιχειρήσουν να εξοντώσουν τη CNT με πιο ύπουλο τρόπο: την απομυθοποίηση και την αφομοίωση, με το γενικό σκεπτικό "ήταν καλά για το 1936, αλλά τώρα είναι παραλογισμός", "τιμούμε τους αγωνιστές της επανάστασης που είναι μέρος της ιστορίας του Ισπανικού σοσιαλιστικού κινήματος- και κατά συνέπεια παρελθόν". Κατασκευάζεται άγαλμα του αναρχικού παιδαγωγού Ferrer που εκτελέστηκε το 1909,

κεντρικό νοσοκομείο της Βαρκελώνης παίρνει το όνομα της Federica Montseny "προς τιμήν της προσφοράς της στον τομέα της υγείας κατά τον "εμφύλιο", δρόμοι παίρνουν τα ονόματα αγωνιστών της CNT, το υπουργείο πολιτισμού και οι δήμοι οργανώνουν εκθέσεις για τη συνεισφορά των αναρχικών στην κουλτούρα και τον πολιτισμό. Ο Durruti γίνεται δημόσιο κτήμα. Συγχρόνως προωθείται στην κοινωνία η παθητικοποίηση και ο ατομικισμός, η ανταγωνιστικότητα και η συμμετοχή στον καταναλωτισμό και τα κατηγοριοποιημένα στυλ, κατάσταση που ζήσαμε βέβαια την ίδια εποχή και στην Ελλάδα.

Η δεκαετία του '90 είναι η εισαγωγή και της Ισπανίας στον κόσμο της νέας τάξης πραγμάτων. Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, καπιταλιστική αναδιάρθρωση, κατάρρευση διπολικού συστήματος και εξώθηση της διεθνούς οικονομίας στα όριά της, νεοπώχοι και ρωγμές στη βιτρίνα του θριάμβου και του τέλους της ιστορίας. Η σημασία των εργατικών αγώνων αρχίζει να γίνεται ξανά αντιληπτή. Η CNT που έχει σταθεροποιηθεί σε κάποιες δεκάδες χιλιάδες μέλη, έχει συγχρόνως αποδεχτεί τη μη κεντρικότητα του εργατικού κινήματος στη σύγχρονη κοινωνία (χωρίς φυσικά αυτό να αναιρεί τη σημαντικότητά του). Η CNT συνεργάζεται για διάφορα ζητήματα με πολλές άλλες ελευθεριακές, αναρχικές

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΣΤΙΣ 19 ΙΟΥΛΗ 1936, σ' όλα τα μεγάλα βιομηχανικά κέντρα της Ισπανίας, ο στρατός επιχειρώντας να ανατρέψει τη δημοκρατική κυβέρνηση ηττήθηκε, κυρίως από τις ενέργειες των εργατικών μαζών που αφοπλίζουν τους αξιωματικούς και στρατιώτες που συμμετείχαν στη συνωμοσία της οποίας ηγείτο ο στρατηγός Φράνκο. Οι φήμες και οι προετοιμασίες για το στρατιωτικό πραξικόπημα ήταν γνωστές σε όλους εκτός από την κυβέρνηση Κασάρες, η οποία φοβούμενη περισσότερο τους εργάτες από το στρατό απέρριψε το αίτημα για διανομή όπλων στο λαό. Η κατάληψη των στρατώνων και η αρπαγή των όπλων από τους εργάτες σ' όλη τη νότια Ισπανία (εκτός από το Κάδιξ, τη Σεβίλλη, τη Κόρδοβα και τη Γρενάδα) καθώς και στην Καταλунία, τις Αστούριες το Σαντατέρ και τα 2/3 της χώρας των Βά-

σκων, αφαίρεσε από την κυβέρνηση το μονοπώλιο της εξουσίας.

Ο ένοπλος λαός έγινε η βασική δύναμη της επανάστασης -αυτό πήρε δυο μορφές: Πρώτο, την οργάνωση επιτροπών επαγρύπνησης και περιπόλων για την αντιμετώπιση των φασιστικών επιθέσεων- δεύτερο, την οργάνωση λαϊκών πολιτοφυλακών.

Μια και η μεγαλύτερη συγκέντρωση ταξικής δύναμης και οργάνωσης, και το μεγαλύτερο ποσοστό πληρο-

φοριών αναφέρονται στην Βαρκελώνη και την Καταλунία, τα περισσότερα από τα παρακάτω αφορούν μόνο αυτή την περιοχή.

Δέκα μέρες μετά την επανάσταση 18.000 άνθρωποι ήταν οργανωμένοι στις πολιτοφυλακές (συσχετισμός δυνάμεων: 13.000 της CNT-FAI, 2.000 της UGT, 3.000 του POUM, 300 αστυνομικοί κλπ). Οι πολιτοφυλακές διέφεραν αρκετά απ' τον κανονικό στρατό. Τα μέλη τους δε σταματούσαν την πολιτική δράση μετά την είσοδό τους σ' αυτές -παρέμεναν τυπικά μέλη των οργανώσεων τους με δικαίωμα συμμετοχής στις πολιτικές αποφάσεις. Όσο έμεναν στις πόλεις, οι πολιτοφυλακές δε ζούσαν σε στρατώνες αλλά συνέχιζαν να μένουν σπίτι τους όπου ήταν δυνατό- έτσι βρίσκονταν σε πολύ μεγαλύτερη επαφή με άλλους ανθρώπους και δεν αποκόβονταν από τις πολιτικές ζυμώσεις του τόπου τους.

Σε γενικές γραμμές, η κατάσταση αντιμετώπιζονταν με αυτοσχεδιασμούς- είχαν γίνει λίγες η καθόλου προετοιμασίες. Αν και η CNT είχε συγκεντρώσει όπλα από την αποτυχημένη εξέγερση της Βαρκελώνης τον Οκτώβριο του 1934, δεν είχε γίνει καμιά εκπαίδευση πολιτοφυλακών, ακόμα και μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας στα 1936. Στο συνέδριο της CNT μια σχετική πρόταση των Nosotros είχε απορριφθεί. Αυτή η ομάδα έπαιξε σημαντικό ρόλο στη καταστολή της συνωμοσίας. Πληροφοριοδότες τους είχαν διεισδύσει στους στρατώνες για να μάθουν τα σχέδια των συνωμοτών, και οι ίδιοι βοήθησαν στη διεύθυνση των επιθέσεων στους στρατώνες -μερικοί απ' αυτούς σκοτώθηκαν.

(Αναδημοσίευση αποσπάσματος από τον "Αναρχο" Νο5 Δεκεμβρης 1986)

ή αυτόνομες ομάδες, ενώ ταυτόχρονα αναπτύσσει σταθερά τη δραστηριότητά της στον εργατικό τομέα. Αποτελεί ένα πολύ ζωτικό κομμάτι του ισπανικού κοινωνικού κινήματος, σαν εκφραστής της ζωντανής παράδοσης του αναρχοσυνδικαλισμού, σαν υπόδειγμα διάρκειας και συνέπειας. Τα τελευταία χρόνια μάλιστα γνωρίζει αύξηση των δυνάμεών της και συμμετοχή αγωνιστών από νεαρές ηλικίες.

Η διαδικασία ανοικοδόμησης της CNT που βιαστικά θέλησαν να πραγματοποιήσουν το 1976 οι αναρχοσυνδικαλιστές, αποδείχθηκε αποτυχία. Όμως σταδιακά, μέσα από μικρά και μερικές φορές μεγάλα βήματα,

μέσα από κόπο και πόνο έχει αρχίσει να μεταφέρεται στο τώρα η ουσία, το πνεύμα της παλιάς CNT και του αναρχοσυνδικαλισμού: η πολυεπίπεδη δράση σε καθημερινή δράση σε όλους τους τομείς της κοινωνίας, η δημιουργία εδώ και τώρα νησίδων ελευθερίας και αυτοοργανωμένων επιχειρημάτων μέσα στο καπιταλιστικό τέλμα, η αλληλεγγύη και η αγωνιστική στάση. Η σύγχρονη CNT δέχεται να είναι ένα τμήμα αυτού του κινήματος και αναλαμβάνει τις ευθύνες της τόσο στον επιμέρους τομέα του εργατικού, όσο και συνολικά.

(από μπροσούρα που κυκλοφόρησε από την "Πρωτοβουλία Αντιπληροφόρησης" το Μάη του '93 στη Σαλονίκη)

15 ΙΟΥΛΗ 1876 Διάλυση της Α' Διεθνούς στην Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ.

15 ΙΟΥΛΗ 1927 Σε συγκρούσεις αστυνομίας και εργατών στη Βιέννη πυρπολούνται τα δικαστήρια.

17 ΙΟΥΛΗ 1936 Γενική απεργία ενάντια στο στρατιωτικό πραξικόπημα του Φ. Φράνκο. Η αρχή της κοινωνικής επανάστασης στην Ισπανία

20 ΙΟΥΛΗ 1923 Δολοφονείται κατόπιν ενέδρας ο Πάντσο Βίλλα.

21 ΙΟΥΛΗ 1940 Η ναζιστική Γερμανία, με την ανοχή του Στάλιν, καταλαμβάνει τις Βαλτικές χώρες.

ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ αυτής αλλά και της προηγούμενης εβδομάδας ανακοινώθηκε μέσω του τύπου δέσμη μέτρων για την καταπολέμηση της ανεργίας. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα (Το Βήμα 2/7/95, Τα Νέα 10/7/95) η δέσμη μέτρων θα κινείται σε κυρίως άξονες.

Ο πρώτος άξονας αφορά την πλήρη και αναλυτική καταγραφή της αγοράς εργασίας, δηλαδή την καταγραφή όλων των εργαζομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, αλλά και των ανέργων επιδοτούμενων από τον ΟΑΕΔ ή μη. Μέσω του συστήματος αυτού όλοι οι εργαζόμενοι της Ελλάδας θα αποκτήσουν κάρτα εργασίας στην οποία θα περιλαμβάνονται όλα τα επαγγελματικά στοιχεία του καθενός (ειδικότητες, απασχόληση, ανεργία, επιδόματα, κατάρτιση). Επίσης θα είναι δυνατός ο συνδυασμός φορολογικών και ασφαλιστικών στοιχείων. Ειδική κάρτα εργασίας (πράσινη) θα αποκτή-

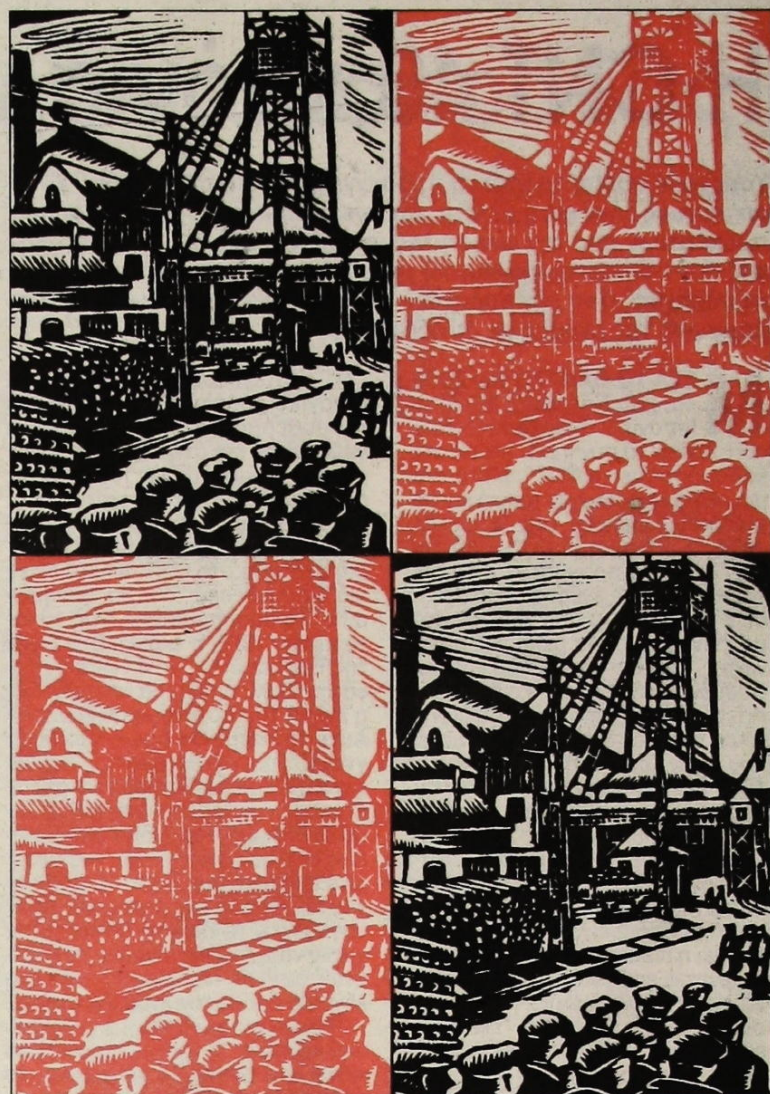
Τα μέτρα αυτά "κατά της ανεργίας" εντάσσονται στο ευρύτερο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων και παραγωγικών δομών.

Τα οφέλη για τους κυρίαρχους (Κράτος, αφεντικά) εκτός από τα προφανή οικονομικά-επιδοτούμενες θέσεις εργασίας άρα μείωση του κόστους παραγωγής- είναι πολλαπλά έτσι ώστε τα συγκεκριμένα μέτρα θα έπρεπε να ονομάζονται υπέρ των κυρίαρχων παρά κατά της ανεργίας.

Μια πρώτη ματιά αποκαλύπτει την πρόθεση των κυρίαρχων να δημιουργήσουν συνθήκες αποσυμπίεσης απέναντι στο σταδιακά αναπτυσσόμενο εκρηκτικό κλίμα από την συνεχιζόμενη ανεργία-κοινωνικό αποκλεισμό-εξαθλίωση αλλά και να δρομολογήσουν την άμβλυνση των κοινωνικών-ταξικών αντιθέσεων και οξύνσεων γενικότερα. (Κάτι που βέβαια ποτέ δεν θα πετύχουν σε αισθητό βαθμό μιας και σ' αυτές ακρι-

σεις εργασίας αορίστου χρόνου και τις οικονομικές επιβαρύνσεις που συνεπάγονται για τ' αφεντικά οι δεύτερες (αποζημιώσεις σε περίπτωση απόλυσης, άδειες, επιδόματα κ.λπ.)

Αυτές οι νέες μπριγάνες ανέργων -εποχιακά απασχολούμενων (νέες μορφές σύγχρονων σκλάβων)- θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν εύκολα σε βαριά καθήκοντα -άσχημες συνθήκες εργασίας- ή για ενίσχυση των απεργοσπαστικών μηχανισμών (αφού λόγω της δυσμενούς θέσης τους δύσκολα θα προωθούν να αρνηθούν) κι έτσι θα προωθούνται νέοι διαχωρισμοί αλλά και αντιπαλότητες μεταξύ των καταπιεσμένων. Βέβαια εξαγγέλλονται επίτηδες με γενικότητα και ασάφεια κάποιες ασφαλιστικές δικλίδες που θα εξασφαλίσουν τόσο τον άνεργο-ειδικά απασχολούμενο όσο και τους υπόλοιπους εργαζόμενους στην επιχείρηση, αλλά όλο και κάποιο παραθυράκι θα βρίσκεται αφού είναι ηλίου

Η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων μέσα από τα "μέτρα κατά της ανεργίας"

σουν και οι αλλοδαποί αλλά και οι άνεργοι. Παράλληλα το νομοσχέδιο για την απασχόληση των αλλοδαπών θα κατατεθεί στη βουλή μέσα στο καλοκαίρι. Επιφυλάξεις διατυπώνονται από το υπουργείο Δημόσιας Τάξης για τον έλεγχο των "παράνομα εισερχόμενων" αλλοδαπών στην Ελλάδα.

Μέσω της κάρτας εργασίας θα μπορεί να ελεγχθεί η διπλή απασχόληση, η "παράνομη" απασχόληση, καθώς και η καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, όπως εξαγγέλλει ο εγκέφαλος του νέου σχεδίου ορθολογικοποίησης του ελέγχου και της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, υπουργός εργασίας Γ. Σκουλαρίκης.

Ο δεύτερος άξονας του ίδιου σχεδίου περιλαμβάνει την μεταφορά 150 δις δρχ επιτίμια που διατίθενται σε επιδόματα ανεργίας στα αφεντικά μέσω έκδοσης "κουπονιών εργασίας" σε όλους τους ανέργους.

Θα παρέχεται δηλαδή η δυνατότητα στους ανέργους να προσληφθούν από καινούργιο αφεντικό αφού θα του εκχωρήσουν το επίδομα ανεργίας τους μέσω των "κουπονιών εργασίας" και μετά από ένα μήνα δοκιμαστικής απασχόλησης ενώ το αφεντικό θα δεσμεύεται να μην τους απολύσει για ένα χρόνο μετά τη λήξη της επιδοτήσεως από τον ΟΑΕΔ. Επίσης θα παρέχεται η δυνατότητα στους ανέργους να ενταχθούν σε ειδικά προγράμματα κατάρτισης-απασχόλησης από τον ΟΑΕΔ, επιχειρήσεις ή από Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, ή και ακόμη να απασχοληθούν σε προγράμματα κοινωνικών έργων (καθαρισμό δημοσίων κτιρίων, "προστασία περιβάλλοντος", φύλαξη αρχαιοτήτων) σε συνεργασία με φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και όλα αυτά βέβαια με προϋπόθεση την κατάθεση από τους ανέργους των κουπονιών εργασίας, δηλαδή του επιδόματος ανεργίας τους.

Το συνολικό κόστος των μέτρων αυτών θα αγγίξει τα 200 δις δρχ, ενώ αποκλείστηκε η επιβολή ειδικού φόρου. (Να το δούμε και να μην το πιστέψουμε).

βώς τις αντιθέσεις βασίζεται η διαιώνιση της κυριαρχίας τους). Δεν είναι τυχαίο πως στο προαναφερθέν πακέτο μέτρων περιλαμβάνεται ένα πρόγραμμα πρόωρης συνταξιοδότησης ηλικιωμένων ανέργων που σε πρώτη φάση θα υλοποιηθεί σε περιοχές με μεγάλη ανεργία (Μαντούδι, Λαύριο κλπ). Προς μια τέτοια κατεύθυνση κινούνται και τα προγράμματα κατάρτισης του ΟΑΕΔ ή άλλων φορέων.

Μια άλλη σημαντική διάσταση του ζητήματος είναι η πλήρης ορθολογικοποίηση του ελέγχου της αγοράς εργασίας μέσω της μηχανογράφησης και της κάρτας εργασίας όπως προαναφέρθηκε. Φυσικά διόλου δεν ενδιαφέρει τους κρατούντες να σώσουν το ντόπιο ή αλλοδαπό προλεταριάτο από την "μαύρη εργασία", παράνομη απασχόληση κλπ. Αυτό που τους καίει βέβαια είναι τα διαφυγόντα κέρδη μέσω της μη καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών από τις παραπάνω μορφές σύγχρονης δουλειάς. Έτσι λοιπόν ταυτόχρονα έχουμε και αναβάθμιση του ελέγχου κατά της "παραοικονομίας" προωθώντας ένα σύστημα οργάνωσης της αγοράς εργασίας Βορείων ανεπτυγμένων οικονομικά χωρών σε βάρος του μοντέλου τρίτοκοσμικού τύπου.

Ο σημαντικότερος ίσως ρόλος, τον οποίο καλούνται να παίξουν οι μεθοδεύσεις αυτές είναι αυτός της ελαστικοποίησης των συμβάσεων εργασίας.

Πρωθιείται δηλαδή έτσι μια νέα σύμβαση εργασία πιο ευέλικτη για τα αφεντικά, αυτή του ανέργου απασχολούμενου σε προγράμματα κατάρτισης ή σε επιχειρήσεις με περιορισμένο χρόνο απασχόλησης (αφού ένα χρόνο μετά τη λήξη της επιδοτήσεως από τον ΟΑΕΔ οι απασχολούμενοι θα μπορούν να απολυθούν αφού πρώτα έχουν ξεζουμιστεί σωματικά και οικονομικά). Αν σκεφτεί κανείς πως οι επιδοτούμενες αυτές θέσεις εργασίας μπορούν να καλύψουν το 10% του εργατοϋπαλληλικού δυναμικού -μιας και σ' αυτό το ποσοστό επίσημα ανέρχεται η ανεργία- μπορεί εύκολα να καταλάβει το επιχειρούμενο μέγεθος των εξελίξεων.

Πρόκειται δηλαδή για μια ολοκληρωτική αλλαγή της αγοράς εργασίας μέσω του σκληρού ανταγωνισμού αυτών των νέων συμβάσεων εργασίας περιορισμένου χρόνου απέναντι στις παραδοσιακές συμβά-

φαινότερο πως θα συμφέρει το αφεντικό να απολύσει όσο το δυνατόν περισσότερους και να τους ξαναπροσλάβει σαν ανέργους εισπράτοντας το μισό και πλέον μισθό τους μέσω του ΟΑΕΔ από τα κουπόνια εργασίας που αντιστοιχούν με το επίδομα ανεργίας.

Δεν είναι τυχαίο πως το ελληνικής έμπνευσης συγκεκριμένο σχέδιο -που ενδιαφέρει άμεσα και τα στελέχη της Ε.Ε. για την ευρύτερη προώθησή του σε Κοινοτικό πλαίσιο- έρχεται μετά τις μεθοδεύσεις για την ελαστικοποίηση του ωραρίου εργασίας μέσω της τετραήμερης εβδομάδας εργασίας (ή της ελληνικής παραλλαγή πρότασης του Πρωτόππα για 35ωρο) που ανώτερους στόχους έχουν πέρα από την σκλήρυνση των οικονομικών μεγεθών (μείωση του κόστους παραγωγής - αύξηση της αποδοτικότητας εργασίας) της απομαζικοποίησης των χώρων εργασίας,

την αποδυνάμωση των ήδη - γραφειοκρατικών και ακίνδυνων σωματείων, κ.λπ.

Μία ειδική αναφορά στο όλο ζήτημα, αποτελεί το περίφημο νομοσχέδιο για τη "νομιμοποίηση" των αλλοδαπών - Αλβανών κ.λπ. Φαίνεται πως το Ελληνικό κράτος δε θέλει να διώξει όλους τους ξένους εργάτες αλλά να ελέγξει τη ροή εισόδου στα σύνορα από το στρατό και τους μπάτσους. Έτσι λοιπόν το νομιμοποιημένο κομμάτι του αλλοδαπού προλεταριάτου θα μπορέσει να αποτελέσει το πειθήνιο εργατικό δυναμικό που θα επανδρώσει τα χειρότερα κάτεργα του ελληνικού καπιταλιστικού συστήματος παραγωγής μιας και ο ρατσισμός είναι το δυναμικότερο μέσο καθολικής ιεράρχησης της εργασίας.

Το Ελληνικό κράτος κάνει ακόμα ένα εκσυγχρονιστικό βήμα δοκιμά-

ζοντας εφαρμοσμένες μεθόδους που αναλόγικά θυμίζουν το Γερμανικό νομοσχέδιο για την μετανάστευση, παροχή ασύλου κ.λπ.

Ειδικά βέβαια η περίπτωση των Αλβανών μεταναστών μπορεί να παίξει το ρόλο του διαπραγματευτικού μέσου για την επιβολή των Ελληνικών όρων της εξωτερικής πολιτικής με την Αλβανία.

Η σκιαγράφηση με αδρές γραμμές της αναδιάρθρωσης του πλέγματος εργασιακών-οικονομικών-παραγωγικών σχέσεων ολοκληρώνεται με την παγκοσμιοποίηση της αγοράς (Ε.Ε. GATT, NAFTA κ.λπ), προώθηση των υπηρεσιών και του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου σε βάρος του παραγωγικού και τις ιδιωτικοποιήσεις κρατικών, δημοσίων επιχειρήσεων, οργανισμών κ.λπ.

Αυτό σε γενικές γραμμές είναι το πλαίσιο στο οποίο τα αφεντικά και το κράτος θέλουν να διολισθήσουν τους κοινωνικούς ανταγωνισμούς, δηλαδή να μειώσουν τις κοινωνικές αντιστάσεις στο έπακρο και να βελτιώσουν τους όρους κυριαρχίας τους πάνω στην κοινωνία όσο ποτέ άλλοτε.

Πρόκειται βέβαια για μια πορεία που δεν είναι προσχεδιασμένη αλλά μεταβάλλεται και ελίσσεται ανάλογα με τις κοινωνικές αντιστάσεις και εκρήξεις που συναντά αντιμέτωπες.

Σαν αναρχικοί θα πρέπει να συμμετάσχουμε και να παρεμβαίνουμε συντονισμένα στον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο επιδιώκοντας από κοινού με τους άλλους καταπιεσμένους το μπλοκάρισμα της αναδιάρθρωτικής πορείας των κυρίαρχων, δημιουργώντας ανεπανόρθωτους κλυδωνισμούς στο οικοδόμημα του καπιταλισμού.

Η πορεία των ιδιωτικοποιήσεων στην Ελλάδα δημιούργησε μια σειρά κοινωνικών εκρήξεων (Προβληματικές - Πειραική Πατράϊκή - Μαντούδι - ΕΑΣ). Πιστεύω πως οι νέοι όροι έντασης της εκμετάλλευσης όπως περιγράφονται - σχηματικά μόνο - παραπάνω, θα οδηγήσουν σε νέες κοινωνικές εκρήξεις. Εμείς θα πρέπει να είμαστε εκεί έγκαιρα και συντονισμένα. Οπωσδήποτε ο καθορισμός και η σχεδίαση των όρων και των στόχων της παρέμβασής μας στους κοινωνικούς χώρους των εργαζομένων κρίνονται σαν απαραίτητοι για τη δρομολόγηση ενός τέτοιου εγχειρήματος.

